

„Святий вечір... Хто з нас не згадає, Як було колись у наші дні”

Львівські дисиденти будуть кандидувати

Львів (ЗП УГС). — У суботу, 23-го грудня 1989 року, на виробничому об'єднанні ім. Леніна відбулася конференція для висування кандидатів у народні депутати республіки. Об'єднання належить до Залізничного виборчого округу. Делегати конференції — їх було 535 — майже одногласно обрали Михайла Гориня, хоча серед його суперників був головний інженер ВО ім. Леніна, М. Гориня обрали кандидатом у депутати також у багатьох інших трудових колективах.

3 демократичного блоку, куди входить НРУП, „Меморіал”, Товариство Української мови тощо, кандидатами в народні депутати обрано також: Вячеслава Чорновола — так само від багатьох колективів; Богдана Гориня — в Жидківському районі (5 висувань); Львова (5 висувань); завод Силих, телепаратури ім. 50-річчя Жовтня,

лісо-технічний інститут трамвайно-тролейбусне дерево тощо; Степана Хмара — від шахтарів Червоноград; Ярослава Кендзьора — в Сокальському районі (до речі, він — суперник секретаря Львівського обкому партії Погребняка); Ірину Калинець — Роздольський комбінат у Миколаївському окрузі; Івана Драча — на шістьох підприємствах Львова; Івана Геля, Левка Лук'яненка; Олеса Шевченка — в двох округах Києва; Ларису Скорик — у Києві, В.С. Білецького (заступника голови Товариства Української мови в Донецько-козачинського голову Донецької філії УГС) та багатьох інших.

Партійна преса намагастя не повідомляти про висування кандидатів від демократичного блоку, не бажаючи робити рекламу своїм суперникам.

„Нью Йорк Таймс” передає думки о.Р. Мірчука

Нью Йорк. — „Де зміни в СРСР резонують голосно” під таким заголовком 2-го січня була надрукована стаття Вейна Кінга у щоденнику „Нью Йорк Таймс”.

Ця своєрідна інтерв'ю парохом української католицької церкви св. Петра і Павла в Джерзі Сіті о. Романом Мірчуком, який висловив свої міркування на рахунок легалізації УКЦеркви в Україні: „Так як Польська Католицька Церква є об'єднуючою силою для поляків, Католицька Церква в Ірландії для ірландців, так і УКЦерква повинна стати тою рушійною силою для українців, силою яка допоможе зберегти націю”.

Стаття В. Кінга присвячена українській громаді Джерзі Сіті, яка є однією з найстаріших, два роки тому парохія святкувала своє сторіччя. Автор розповідає про церкву св. Петра і Павла, про її численних парохів,

які висилають святкові дарунки дітям Чорнобіля, які зберігають рідну мову і традиції. Парохів організували та фінансували закуп та пересилку компютерів в Україну, а впродовж останнього місяця їм вдалося влаштувати передавання радіопрограми з Бельгії в Україну.

У статті о. Мірчук висловив побоювання, що легалізація УКЦеркви не переродиться в безболісний: „Від того часу, як ми втратили державу, як ми пізнали українців? Тільки приналежністю до Української Церкви”. Але о. Мірчук хоча й говорив як незалежний український патріот, не проявив великої оптимізму, підкреслюючи страх М. Горбачова перед усамостійненням України: „Якщо Україна відвернеться, Советському Союзу прийде кінець. Про це говорив ще Ленін у 1917 році”.

Петро Андрусів.

М. Плавюк переслав новорічні побажання президентів Дж. Бушові

Філадельфія (УІБ). — У п'ятницю, 29-го грудня 1989 року, з Дому УНР у Філадельфії, була переслана за підписом Миколи Плавюка, Президента УНР в екзилі, і гратуляційна телеграма Президентів Джорджа Буша та його успішних шлюхів на різні вітаннях в першому році його президентської календарі.

Рівночасно з гратуляціями було доведено до уваги Президента ЗСА становище державного Центру УНР до подій в Центральній і Східній Європі.

М. Плавюк заявив: „Ми радіємо, що народи сателітних країн СРСР, всупереч брежнєвській доктрині, започаткували процес демократизації їх політичного життя і приступили до розвитку вільної економічної системи. Ми висловлюємо глибоке признание Вам і Уряду ЗСА за підтримку їх процесів демократизації... Ми переконані, що існуючі тоталітарні комуністичні імперії впадові будуть замінені вільними демократичними державами повновладних народів... Трагічні події в Румунії тривають український народ, бо вони ілюструють що стається, коли тоталітарні уряди діють проти волі власних народів”.

В дальшому Президент УНР в екзилі ствердив: „Українська Народна Республіка була першою жертвою советського імперіалізму, повновладна ним від 1921 року. Однак український народ ніколи не припиняв змагання за відновлення незалежного, демократичного ладу в Україні. Змат до того мети змінює зростає в Україні в останні роки, на що мали вплив також історичної ваги зміни в сателітних країнах. Ми переконані, що надходячі роки будуть критичними і рішальними для майбутнього багатьох народів, насильно включених в советську федерацію”.

Окрему частину телеграми присвячено сучасній політиці ЗСА у відношенні до СРСР.

„Тому ми доводимо до Вашого відома глибоке затривоження українського народу сучасною політикою ЗСА у відношенні до СРСР. Хоч український народ підтримує пороблені заходи, щоб усунути загрозу війни між Сходом і Заходом, однак він глибоко затривожений тим, що ЗСА і інші західні країни підтримують заходи М. Горбачова зберегти советську імперію з її сучасними кордонами. Ця політика суперечить бажанням українського народу і інших повновладних народів СРСР здобути державну суверенність. Ми вважаємо, що вона суперечить фундаментальним принципам демократії, в згоді з якими всі народи мають право вирішувати своє політичне майбутнє”. Замість тої політики, М. Плавюк пише:

(Закінчення на стор. 5-й)

**ПОМЕРЛА
І. ПЕЛЕНСЬКА**

Дітройт. — Тут у четвер, 4-го січня померла на 84-му році життя Ірена з Винницьких Пеленська, педагог, письменниця, журналістка, яка довгі роки редагувала журнал СФУЖО „Українка в світі”. І. Пеленська була активна в різних громадських організаціях ще в Україні, відтак на еміграції, в Австралії і в ЗСА. Залишила в смутку доньку Ладю, трьох онуків, сестру Дору Добрянську, брата Антона Винницького і дальшу родину.

(Закінчення на стор. 5-й)

КАРДИНАЛ ВІЛЛЕБРАНДС ОЧОЛИТЬ ВАТИКАНСЬКУ ДЕЛЕГАЦІЮ ДО МОСКВИ

Рим, Італія. Зустріч на високому рівні між делегаціями Ватикану і Російської Православної Церкви відбується в Москві від 13-го до 17-го січня і справа повної легалізації Української Католицької Церкви буде головним предметом нарад.

Вчорашню інформацію в цій справі подали офіційні ватиканські радіо, підкреслюючи, що більшу делегацію Апостольської Столиці очолюватиме на переговорах кардинал Іоганнес Виллебрандс, голова ватиканської конгрегації для християнської єдності і його євangelічний наступник архієпископ Едвард Касселі.

Зустріч і розмови на тему легалізації УКЦеркви мали відбуватися в середині листопада минулого року, тобто напередодні офіційної зустрічі генерального секретаря ЦК КПСС і президента Михайла Горбачова з Папою Іваном Павлом II, але вони були відкладені з огляду на напруження між вірними Католицької і Православної Церков. Мова йде в першу чергу, про локальні конфлікти між католиками і офіційними чинниками Російської Православної Церкви, які виявляють явну свійшовізм, ніж не хотіли погодитися на відновлення УКЦ і віддання всього церковного майна переданою росіянам режимом Й. Сталина після тотального знищення Української Церкви на так званому Львівському соборі в 1946 році.

На протязі кількох минулих років понад чотири мільйони українців-католиків в Україні, інформували ватиканське радіо, систематично домагалися легалізації їхньої Церкви, повернення церков і церковного майна та дозволу на вільне відстоювання їхньої віри.

Правда, офіційні чинники комуністичної партії в Україні дали можливість українцям-католикам реєструватися і оформляти свої парафії, але все це відбувалося в атмосфері великого напруження між РПЦервою, католиками і контролюваними комуністичними інституціями.

Під час зустрічі М. Горбачова з Папою І-го грудня минулого року, була мова про УКЦеркву і Горбачов заявив, що він готовий дозволити легалізацію і гарантує релігійну свободу для всіх своїх громадян, але легалізації УКЦеркви, як такої, не проголошено і не було зроблено заходів, щоб анулювати постанову так званого Собору з 1946 року, який Сталін фактично повністю зліквідував УКЦеркву, заборонив для юрюри і конституційно всю Ієрархію, на чолі з Архієпископом Львова Йосифом Сліпим та багатьма тисячами священників, монахів і монахинь та вірних цієї Церкви.

Українці в Україні і в діаспорі продовжували зв'язку з цим, вести змагання за повну легалізацію і просили Папу довести цю справу до позитивного кінця. Треба сподіватися, що ці заходи незабаром увінчаються повним успіхом.

У СВІТІ

СОВЕТСЬКИЙ УРЯД ПОСИЛИВ свої військові з'єднання впродовж іранського кордону з уваги на те, що там далі продовжуються гострі, а то й нищівні, протести азербайджанців, які домагаються відкритого кордону. Советські офіційні чинники заявляють, що розлючені натовпи тисяч людей зруйнували прикордонні варті везі, залізи та дотягли перегороди і пограбили алармові сирени. Все це руйнування в ім'я вимог на свободі культурно-політичного спілкування азербайджанців по обидвох боках советсько-іранського кордону.

ВИМОГУ ПРО ВІДСУНЕННЯ дати запропонованих виборів у Румунії висунуло кілька політичних угруповань. Тимчасовий румунський уряд запропонував вибори на квітень 1990 року, однак провідники опозиційних груп заявили, що такі вчасні вибори не дають їм досить часу на підготовку до таких перших від 1947 року вільних виборів. Вони запропонували вересень або жовтень 1990 року з надією, що до цього часу їм також дадуть змогу покористуватися засобами масової інформації. Теперішні провідники країни щоправда заперили всім опозиційним партіям доступ до преси, радіо та телебачення.

АМЕРИКАНСЬКІ ТА ПЕРУАНСЬКІ офіційні чинники підтвердили погодили про те, що Перу змінило своє попереднє рішення про відмову участі у вершинній конференції наступного місяця в Колумбії. Ціллю перуанської заяви було задемонструвати їхню обурення проти військового вторгнення ЗСА у Панамі.

ПОЛЬСЬКА КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ ПЕРЕСТАНЕ ІСНУВАТИ

Варшава, Польща. — Перший секретар Польської об'єднаної робітничої партії (комуністичної) Мечислав Раковський сказав в інтерв'ю газеті „Трибуна Люду” (орган ЦК ПОРП), що черговий з'їзд прийме рішення про розпуск партії і заміну її іншою. З'їзд Польської об'єднаної робітничої партії, як називають свою організацію польські комуністи, відкривається 27-го січня ц.р.

За словами М. Раковського, рішення про саморозпуск викликане „потокм листів”, в яких комуністи пропонують створити нову партію. Пропозиція про реорганізацію польської Комуністичної партії в більш демократичну надійшла також від ряду західноєвропейських соціалістичних партій. „І від Михайла Горбачова”, — сказав Раковський в інтерв'ю.

„Ми не можемо не виправдати їх бажань”, — продовжував перший секретар. — До з'їзду і під час нього ми повинні об'єднати зусилля тих (комуністів), які думають по-новому”.

Пресове агентство Асоційований Пресс зауважує, що ПОРП поступово втрачала всякий авторитет в країні. Про це свідчать мундорічні вибори до Сейму. ПОРП зайняла лише ті місця в парламенті, які були гарантовані їй до виборів, і не дістала ні одного з 260 місць, за які треба було боротися.

Однак Раковський вважає, що нова ліва партія країни не завоює популярності. „Ми маємо шанси стати авторитетною партією і впливати на події в Польщі в останньому десятилітті ХХ століття”, — сказав він в інтерв'ю газеті „Трибуна Люду”.

Польські комуністи не оригінальні у своєму рішенні саморозпуститися. Вони ідуть слідами малярьських комуністів, які в минулому році ліквідували Комуністичну партію і створили замість неї соціалістичну.

В РУМУНІЇ ЗАРЕШТОВАНІ ВСІ ЧЛЕНИ ПОЛІБЮРА

Букарешт, Румунія. — Як заявив пресовий секретар тимчасового уряду Румунії Константин Гірбеа, вслід за втечею і стратою колишнього диктатора Ніколае Чаушеску і його жінки Єлени був заарештований увесь склад Політбюро румунської Комуністичної партії. Г. Гірбеа додав, що 20 найближчих помічників Чаушеску також перебувають у в'язниці. Він не повідомив, які саме обвинувачення їм пред'явлені, але сказав, що всі „злочинці попереднього режиму будуть відповідати за свої злочини згідно з законом”.

В Румунії нині скасована смертна кара. Таким чином Ніколае і Єлена Чаушеску стали останніми жертвами, розстріляними за вироком суду.

Стало відомо про існування аматорського відеофільму, який показує генерала Ніколае Мілітару, що став пізніше міністром оборони. Генерал твердить, що правляча Рада національно

го спасіння існує вже півроку. Цей коментар та інші подробиці діяльності членів Ради за кілька днів до скинення Чаушеску дають змогу твердити, що план створення нового уряду виявився раніше, ніж це визнають.

Дрібні партії виступають проти правлячої групи, а багато румунів незадоволені тим, що Рада не проводить політику плюралізму, яку вона нібито прийняла.

Представники уряду заявили, що коментарі генерала Мілітару не можна було зрозуміти у фільмі, показаному під час спільної французько-румунської телевізійної передачі, що супроводжувалася дикторським текстом на французькій мові.

Прем'єр-міністр Петре Роман відкинув твердження про те, що Рада національного спасіння була створена до революції. „Це зовсім не так. Ми не мали ніяких планів. Рада виникла спонтанно”, — сказав він.

В АМЕРИЦІ

ГУБЕРНАТОР МАРІО КВОМО серйозно готується до губернаторської виборчої кампанії, що відбудеться цього року. В середу, 3-го січня, презентуючи нові програми, він запропонував універсальну програму медичного забезпечення для дітей. Перераховуючи свої досягнення він сказав: „Ми були всіма, де потрібно, перебудовуючи Нью Йорк”. Сьогодні, коли стейт відчуває великі фінансові труднощі, губернатор М. Квомо пропонує програми, які вимагають великих фондів. Крім нової програми медичного забезпечення для дітей він запропонував перегляд стейтових методів розподілу фінансової допомоги студентській молоді та покращання стейтових програм лікування наркоманів. Питання фінансування нових програм М. Квомо поки що залишив відкритим, викладаючи його до бюджетного проекту, який він запропонує за два тижні.

КОЛИ ПІДЛІТКИ В ЧИКАГО відмовляються перепродувати наркотики, організовані банди загрожують їм, переслідують і знущаються над несподобаними. Вулчичні банди, які займаються нелегальною торгівлею наркотиками в бідних ділянках Чикаго, стають все агресивнішими, безогляднішими „в способі втягнення всіх і кожного до цього брудного „бізнесу”, що приносить їм великі гроші. Лише деяким підліткам вдається протистояти, це вимагає сильної волі та надзвичайної особистості. Велике значення має виховання, але „увізь собі, що ви живете з п'ятьма дітьми на границі бідності, скільки сили треба, щоб сказати своїй дитині, ні, коли вона принесе до дому 300 дол. на тиждень і каже — „Ось, мамо, можеш заплатити рахунок”, — говорить д-р Барбара Пулліам, директор школи в Гарпер, де 30 відсотків двічі вагітніють у віці 14-17 років.

ПАЛЕОНТОЛОГИ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що останні знахідки залишок в Мессоявілі, Кольо, відкривають багато нового у вивченні доісторичного динозавра. Знайдено кістки сотворяння завбільшки жорстокого Тиранозавра-рекса, яке жило 30 мільйонів років тому. Д-р Р. Беккер, який очолює науково-дослідну групу Кольорадського університету, один з найвідоміших палеонтологів світу, сказав, що перед вченими відкрилися нові можливості у вивченні доби Дюрессіс 195 міль. років тому, коли поряд з динозавром почали виникати перші ссавці, а травоядний бронтозавр був тероризований на багато більшим і запеклішим хижаким.

ЩОТИЖНЕВА ХРОНІКА ПРЕСОВОЇ СЛУЖБИ УГС

• 2-3-го грудня в Тернополі відбулася конференція обласної організації НРУП в праці якої брав участь голова Іван Драч. Було запропоновано замість одного обрання п'ять співголів Обласної Ради. Ними стали Михайло Левницький, Геннадій Петрик-Потик, Марія Куземко, Богдан Бойко та голова Тернопільської філії УГС Левко Горюхівський.

• 3-го грудня у Києві в актовій залі Політехнічного Інституту проведено установчу конференцію Хмельницької обласної організації НРУП. Хоча оргкомітет проведення установчих зборів трічі звертався до Хмельницького обласного комітету за дозволом, його було відмовлено, мотивуючи „недостатньою інформованістю про учасників й мету конференції”. На заваді процесу демократизації в Хмельницькому стоїть — 1-ий секретар обкому партії Декусаров.

• 3-го грудня в Чернівцях відбулися сходили жителів так званої Старої Жучки, частини садгирського району міста. Чернівчани висловили різкий протест мис-кому керівництву проти будівництва в цьому районі заводу та знищення їх власних будинків і побудови багатоповерхових. На збори були запрошені члени УГС Валерій Кузьмин та Ігор Кравчук. В. Кузьмин засудив місцеву владу, яка не рахувалася із думкою мешканців району, а також запропонував передати будинок райкому партії дітям для школи, чим викликав гнівне обурення партійних членів і особливо прокурора Садгирського району Сохора, який розцінив це як тяжкий образ партії. І. Кравчук наголосив на тому, що за майже 50 років советської влади на Буквині для жителів Старої Жучки не збудовано жодної споруди: школи, лікарні чи дитячого садка. Так звана міська школа 431 міститься в колишній попівській хаті, а районна лікарня розташована в коношних барона, який проживав на Буквині ще до „визволення”. Громада висловила протест проти диктату відомості і місцевих партійних членів. Через два дні І. Кравчука викликала завідувача відділом народної освіти Євдокія Попович і погрожує йому звільненням з роботи за те, що „він іде на поведку у мужиків”. Чернівський обком партії розповсюджує по районах області циркуляр, в якому перелічені активісти НРУП і УГС. Циркуляр зобов'язує первинні парторганізації чинити активістам всілякі перешкоди при спробі висування їх кандидатами в депутати.

• 4-го грудня в Дніпропетровському головно-осередку комітету за відновлення Української Автокефальної Православної Церкви Василь Герусов в розмові з

працівниками обласного комітету Шендриком і Забігалом так і не отримав конкретної відповіді про причини відмови у реєстрації громади віруючих УАПЦ.

• Починаючи з 5-го грудня в Тернополі члени УГС і СНУМ започаткували в центрі міста несквері Карла Маркса „стометрівку гласності”. Там збираються люди, що обмінюються інформацією, читають незалежну пресу, збирають підписи з вимогою звільнення українських політв'язнів.

• 5-го грудня в Кривому Розі до Дзержинського райвиконкому було подано заяву на дозвіл провести мітинг, присвячений Дню Права Людини. Планувалося виставити в місті інформаційні стенди з Універсальною Деклярацією прав людини ООН. Заяву розглядали заступники голови райвиконкому Подкопаса і Манжосов, секретарі Бондаренко і Рибаченко, які категорично заборонили проведення цього мітингу. На спробі ініціаторів пояснити важливість проблеми прав людини серед населення України в умовах перебудови, Бондаренко відповіла: „Считайте, що я не перестраивалась!”

• Кілька трудових колективів в Стрию висунали кандидатом в депутати до Верховної Ради УССР активіста Стрийського осередку

(Закінчення на стор. 5-й)

БОЖЕ, НАМ ЄДНІСТЬ ПОДАЙ

В єдності сила народу —
Боже, нам єдність подай.

Зворушливо звучить для мене цей молитовний спів, яким закінчується Богослуження в українській церкві. І величю. Але то стара істина, що ми мусимо бути на рівні нашої молитви. Бо коли всі одностайно просять: „прости нам провини наші“, то не всі задумуються над словами зобов'язань: „як і ми прощаємо“. Тільки тою мірою прости, якою ми прощаємо... І єдність — теж дар, який треба заслужити. І то своїми щоденними духовними зусиллями.

Зараз на Україні в муках відроджується Українська Автокефальна і Українська Католицька Церкви. Багато любові і великої дбайливості треба, щоб захистити народженого від холоду. Пробудження завжди прекрасне. Будителі — шляхетні. Любав дає їм силу проти сил ночі. Але уявимо собі — сили ночі тануть, і світанок, який є завжди радісним дивом, чекає добрих рухів. Оглядаємось, а їх так мало, вони несправні, і темні ночі їх наче висмоктала...

Мусимо нагадати, що справу Церкви в Україні керують ті самі партійні, які її руйнували. Вони її не люблять, серцем не визнають, лише більше толерують. В єдності і розквіті релігії серед українців вони не зацікавлені.

Минулий рік приніс багато приємних змін, особливо в країнах соціалістичного блоку і в Східній Європі. Однак новий 1990 рік не обіцяє народам соціалістичної імперії ні достатку, ні затишку чи спокою. Так само і для країн Східної Європи, де мільйони людей вперше за 40 років отримали змогу відкрити всі церкви і святкувати Різдво. Вперше передавалися по телебаченню Богослуження в переповнених церквах Східної Європи, Чехо-Словаччини, Румунії, Болгарії, вперше люди мали змогу дивитися пряму передачу з Ватикану з різдвяним зверненням Папи Івана Павла II. Дозволено різдвяні Богослуження і в Східній Європі, але Новий рік там зустріли без пишних феєрверків, бо залізна рука Москви ще не розтиснула свій кулак.

Ця жорстока рука свого часу перебрала цілі народи, розділяючи і змішавши їх брутальними втручаннями, що стало причиною конфліктів між мадярами й румунами, між сербами і словенцями, між хорватами і чорногорцями, між албанцями та іншими народами; між народами Середньої Азії, Закавказзя та інших регіонів „великої неділимості“ соціалістичної імперії.

І ось тепер, коли „велика імперія“ виявилася ілюзорною, а мільйони примастя на павутинні, можна тільки здогадуватися як розвиватимуться події у цих країнах в недалекому майбутньому. Як, скажімо, німці поставляться до того, що східна частина Померанії залишається приєднаною до Польщі? Мадяри вже тепер претендують на частину

Східної Європи. Але вони зацікавлені в розпалюванні суперечок. Скажімо, вони демонструють підтримку Української Автокефальної Церкви — хіба цього не досить, щоб в очах простаків ця Церква стала католицькою (до речі, хіба не було точністью так 60 років тому)? Скажімо, вони пускають чутки про Українську Католицьку Церкву як знаряддя польської експансії — хіба це не було точністью так 100 років тому?

На руїнах Української Церкви ослабили конфесійні проблеми, але й утрата духовної культури і глибока, яка виключає конфесійні суперечки. З легалізацією Української Церкви активізувалися і вчорашні атеїсти, які стали католиками, православними за Папу, або православними — за вську ціну. Вони зберегли всі свої рішучі звички й манери!

І поки ви будете роз'яснювати аксіоми, що Українська Православна і Католицька Церкви — це дві руки одного національного організму, що протестанти — це теж наші люди, і вони платили дорогу ціну за віру й сміливість вести за собою своїх дітей, що вони багато зробили для морального збереження нації, — якийсь крикун вже вистигне, наламає дров і багатьох пересварить між собою.

Скільки наших глибоко

(Закінчення на стор. 5-й)

Н. Осика

АНАЛІЗУЮЧИ ПОДІЇ

ну Трансильванії, яку було приєднано до Румунії в часі Другої світової війни. Румуни в свою чергу не можуть змиритися з тим, що частину їхнього народу приєднано до Молдавії і підкорено Східній Європі. Отже не можна повністю виключити можливість виникнення міжнародної ворожнечі.

Москва ж не може цьому зарадити, бо має безліч нерозв'язаних проблем в середині імперії, тому країни Східної Європи залишені напризволяще.

Закордонні політичні оглядачі відзначили, що під час недавньої зустрічі на Мальті президент Дж. Буш і М. Горбачов не затримували тему про можливість конфліктів між країнами Східної Європи або в середині їх. Це, на їх думку, свідчить, що СРСР міг би вилізти на такі конфлікти хіба що танками, але й цього не може собі тепер дозволити. На події в країнах Східної Європи частково може впливати лише Захід за допомогою економічної співпраці, але й він не може забезпечити їх валюту в такій кількості, якої вони потребують.

Отож, незважаючи на те, що вперше з 1922 року в кремлівському соборі Василя Блаженного в новорічну ніч задзвонили дзвони, зібравши на Красну площу десятки тисяч москвичів, новорічні свята будуть стриманими і тривожними.

У республіках Закавказзя продовжуються криваві конфлікти; Прибалтика виявляє непокору; Грузія, Україна, Білорусія, Молдавія, Вірменія домагаються незалежності; неспокійно в республіках Середньої Азії; голодний народ бутунте; шахтарі страйкують; злочинність зростає... У всьому відчувається наближення хаосу.

Запроваджуючи реформи, комуністи не мали наміру втрачати владу, однак події ніби поїмали в пастку. Кремльські лідери кинулися вживати заходів для згортання перебування: видали закони про демонстрації, про розширення військ міліції, заборонили страйки і прийняли рішення не дозволити приватної власності. Непосильними податками та іншими обмеженнями намагалися припинити існування шойно створених кооперативів. Заборонили пряму передачу по телебаченню Другого з'їзду народних депутатів СРСР. Від перебудови лишилися самі тільки гучні гасла, розраховані на пропагандивний ефект для Заходу.

Горбачов поспішав якомога швидше підписати вигідні угоди з країнами капіталізму з метою отримати кредити, а потім придумати демократизацію (можливо, на зразок Китаю) і відновити контроль над усіма сферами життя.

Марксистська ідеологія повністю провалилася, народи зрозуміли, що врятуватися від загрозливого майбутнього за умов незалежності економічної та політичної. Проте саме цього й намагалися не допустити комуністи. На вимогу наслідків, як воно є.

Директор Макаренко не сподівався такого нашого твердого настанова, це в союській системі ще не було прийнято. Він почувався в голову, дивно скривився на лиці і півголосом буркнув:

— Ви мені забули цвях у голову і я не знаю, що маю з вами робити. — Подумав хвилину, і потім голосно заговорив:

— Послухайте вас і зателефонуйте до Міністерства освіти в Києві. Побачу, що вони скажуть. Прошу вас вийти з мого кабінету за час моєї розмови з Києвом. Пождати на мене в кімнаті моєї секретарки.

Ми вийшли до другої кімнати, сіли похнюплені на крісла і пошепки аналізували нашу безнадійну розмову з директором. За яких двадцять хвилин директор Макаренко вийшов усміхненим із свого кабінету, подав мені приязню свою руку і сказав голосно, а в його голосі відчувалося здолання: „Я говорив з міністерством освіти, вияснив йому ваше прохання й Міністерство погодилося продовжити ваші канікули до 10-го січня, щоб один день довше, ніж ви просили. Треба буде повідомити всіх студентів, щоб не приїхали заскоро. Ми маємо адреси студентів, але ви зі свого боку допоможіть нам у цьому. Бажаю вам весело празнувати й вертайтеся щасливо назад на 10-го січня.“

Ми подякували директору за його допомогу і вийшли з будинку веселі та вдоволені з нашого успіху. Виста про продовження вакацій розійшлася скоро між студентами, і справляла чималу радість тим, що обходили Різдво за „старим“ календарем, або, що жили поза Львовом.

Я вивабив поїздом до Олександрії 5-го січня, бо мав закінчити у Львові різні справи й завдання. Коли я вів до вагону на Головному Двірці біля 3-ї год. по полудні, то поїзд був заповнений людьми й я ледве знайшов сидіти місце. Вагони були холодні, неосвічені й не дуже чисті. Це було неважко пасажирам, бо „народ“ хотів на час

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

Різдво святкували всі, тільки ніхто, щоб часом не почула вчителька, яка, мабуть, також тихенько святкувала в колі своєї родини.

Найцікавіше було в селі, де колядки все ще ходили з колядою від хати до хати, де можна було без страху, що тебе хтось побачить, піти до церкви, де панував дійсно різдвяний святковий настрій. У Львові біля входу до кожної церкви чергували „дружинники“, також, напевно, не з власної волі. Ми завжди

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

Різдво святкували всі, тільки ніхто, щоб часом не почула вчителька, яка, мабуть, також тихенько святкувала в колі своєї родини.

Найцікавіше було в селі, де колядки все ще ходили з колядою від хати до хати, де можна було без страху, що тебе хтось побачить, піти до церкви, де панував дійсно різдвяний святковий настрій. У Львові біля входу до кожної церкви чергували „дружинники“, також, напевно, не з власної волі. Ми завжди

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

Різдво святкували всі, тільки ніхто, щоб часом не почула вчителька, яка, мабуть, також тихенько святкувала в колі своєї родини.

Найцікавіше було в селі, де колядки все ще ходили з колядою від хати до хати, де можна було без страху, що тебе хтось побачить, піти до церкви, де панував дійсно різдвяний святковий настрій. У Львові біля входу до кожної церкви чергували „дружинники“, також, напевно, не з власної волі. Ми завжди

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

Різдво святкували всі, тільки ніхто, щоб часом не почула вчителька, яка, мабуть, також тихенько святкувала в колі своєї родини.

Найцікавіше було в селі, де колядки все ще ходили з колядою від хати до хати, де можна було без страху, що тебе хтось побачить, піти до церкви, де панував дійсно різдвяний святковий настрій. У Львові біля входу до кожної церкви чергували „дружинники“, також, напевно, не з власної волі. Ми завжди

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

Різдво святкували всі, тільки ніхто, щоб часом не почула вчителька, яка, мабуть, також тихенько святкувала в колі своєї родини.

Найцікавіше було в селі, де колядки все ще ходили з колядою від хати до хати, де можна було без страху, що тебе хтось побачить, піти до церкви, де панував дійсно різдвяний святковий настрій. У Львові біля входу до кожної церкви чергували „дружинники“, також, напевно, не з власної волі. Ми завжди

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

Різдво святкували всі, тільки ніхто, щоб часом не почула вчителька, яка, мабуть, також тихенько святкувала в колі своєї родини.

Найцікавіше було в селі, де колядки все ще ходили з колядою від хати до хати, де можна було без страху, що тебе хтось побачить, піти до церкви, де панував дійсно різдвяний святковий настрій. У Львові біля входу до кожної церкви чергували „дружинники“, також, напевно, не з власної волі. Ми завжди

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

Різдво святкували всі, тільки ніхто, щоб часом не почула вчителька, яка, мабуть, також тихенько святкувала в колі своєї родини.

Найцікавіше було в селі, де колядки все ще ходили з колядою від хати до хати, де можна було без страху, що тебе хтось побачить, піти до церкви, де панував дійсно різдвяний святковий настрій. У Львові біля входу до кожної церкви чергували „дружинники“, також, напевно, не з власної волі. Ми завжди

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

Різдво святкували всі, тільки ніхто, щоб часом не почула вчителька, яка, мабуть, також тихенько святкувала в колі своєї родини.

Найцікавіше було в селі, де колядки все ще ходили з колядою від хати до хати, де можна було без страху, що тебе хтось побачить, піти до церкви, де панував дійсно різдвяний святковий настрій. У Львові біля входу до кожної церкви чергували „дружинники“, також, напевно, не з власної волі. Ми завжди

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

Різдво святкували всі, тільки ніхто, щоб часом не почула вчителька, яка, мабуть, також тихенько святкувала в колі своєї родини.

Найцікавіше було в селі, де колядки все ще ходили з колядою від хати до хати, де можна було без страху, що тебе хтось побачить, піти до церкви, де панував дійсно різдвяний святковий настрій. У Львові біля входу до кожної церкви чергували „дружинники“, також, напевно, не з власної волі. Ми завжди

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

Різдво святкували всі, тільки ніхто, щоб часом не почула вчителька, яка, мабуть, також тихенько святкувала в колі своєї родини.

Найцікавіше було в селі, де колядки все ще ходили з колядою від хати до хати, де можна було без страху, що тебе хтось побачить, піти до церкви, де панував дійсно різдвяний святковий настрій. У Львові біля входу до кожної церкви чергували „дружинники“, також, напевно, не з власної волі. Ми завжди

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

Різдво святкували всі, тільки ніхто, щоб часом не почула вчителька, яка, мабуть, також тихенько святкувала в колі своєї родини.

Найцікавіше було в селі, де колядки все ще ходили з колядою від хати до хати, де можна було без страху, що тебе хтось побачить, піти до церкви, де панував дійсно різдвяний святковий настрій. У Львові біля входу до кожної церкви чергували „дружинники“, також, напевно, не з власної волі. Ми завжди

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

Різдво святкували всі, тільки ніхто, щоб часом не почула вчителька, яка, мабуть, також тихенько святкувала в колі своєї родини.

Найцікавіше було в селі, де колядки все ще ходили з колядою від хати до хати, де можна було без страху, що тебе хтось побачить, піти до церкви, де панував дійсно різдвяний святковий настрій. У Львові біля входу до кожної церкви чергували „дружинники“, також, напевно, не з власної волі. Ми завжди

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

Різдво святкували всі, тільки ніхто, щоб часом не почула вчителька, яка, мабуть, також тихенько святкувала в колі своєї родини.

Найцікавіше було в селі, де колядки все ще ходили з колядою від хати до хати, де можна було без страху, що тебе хтось побачить, піти до церкви, де панував дійсно різдвяний святковий настрій. У Львові біля входу до кожної церкви чергували „дружинники“, також, напевно, не з власної волі. Ми завжди

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

Різдво святкували всі, тільки ніхто, щоб часом не почула вчителька, яка, мабуть, також тихенько святкувала в колі своєї родини.

Найцікавіше було в селі, де колядки все ще ходили з колядою від хати до хати, де можна було без страху, що тебе хтось побачить, піти до церкви, де панував дійсно різдвяний святковий настрій. У Львові біля входу до кожної церкви чергували „дружинники“, також, напевно, не з власної волі. Ми завжди

Замірає серце, коли слідкувати за подіями, які відбуваються у рідному Львові. Ще два роки тому вся наша родина святкувала Різдво Христове на Україні. Ніхто тоді навіть не міг про вихід з підпілля синьо-жовтого прапора, тризуба, про масові демонстрації, на яких співатимуть „Ще не вмерла України“. Радісно і боляче. Щоб тільки сповнились віраждані мрії мого збудованого народу!

Задугою свої дитячі роки, школу. Найбільшій відвагою було намалювати на стіні тризуб, або відганяти у 1972 році по нашій школі пронеслася буря: за тризуби на стінах школи звільнили з праці директора та виключили трьох учнів. А ціла школа потайки захоплювалася ними, називала їх героями.

З НОВИМ РОКОМ!

Найкращі побажання багато радості,
сонця й успіхів
своїм членам та Дружнім Клубам
— складає —

Управа Карпатського Лещетарського Клубу

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ в ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

— бажає —

Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року!

усім Ієрархам, Духовенству і Парохам наших
обох Церков, Управам та Членам наших місцевих
Громадських Організацій, усьому
Українському Народові в Україні і в діаспорі.

За Управу:

Богдан Кандюк
голова

Анна Мох
секретар

Христос Рождається!

Славим Його!

З Радісним Святим Різдва Христового та з Новим 1990-им Роком!

всіх вельмишановних співробітників, передплат-
ників, кольпортерів, жертводавців, читачів і при-
хильників — сердечно вітаємо та багато щастя,
здоров'я, добра й усіх Божих благодатей щиро
бажаємо.

Одночасно просимо ВСІХ і надалі підтримувати
працю нашого Видавництва, зокрема — скласти
щедру КОЛЯДУ на видавничий фонд
„ЛІТОПИС УПА“.
У щирій пошані,

РЕДАКЦІЯ й АДМІНІСТРАЦІЯ ВИД. СПІЛКИ „ЛІТОПИС УПА“

LITOPYS U.P.A.
P.O. Box 97, Station "C"
Toronto, Ontario M6J 3M7, Canada

Веселих Свят

Щасливого Нового Року!

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ДІЯЧАМ УНІОСЮЗУ
та ЇХНІМ РОДИНАМ
— бажають —

Іван і Стефанія Геврики

Синіпег, Канада

LEXINGTON HOTEL

Тел. (518) 989-9797 Lexington, N.Y. 12452

Дорогим Гостям, Приятелям і Сусідам

— бажаємо —

Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року!

Олександр і Марія Шумило та син Антін з Родиною

З Різдом Святим і Новим Роком найщиріші побажання

Радісних та Щасливих Свят
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— перепише —

д-р Любомир Ворох з Родиною

Східноєвропейський Дослідний Інститут ім. Вячеслава Липинського

щиро вітає

з Різдом Христовим і Новим Роком
Членів, Жертводавців і Прихильників Інституту
та Їхні Родини

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Управа СЕДІ

ЯРОСЛАВ і МАРІЯ ВИЖНИЦЬКІ з дітьми

ЮРІЄМ і ЛЮБОЮ

бажають

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

Веселих Свят Різдва Христового,
зокрема: здоров'я і погоди духа

у 1990-му році!

Гантер, Н. Й.

ЩИРОСЕРДЕШНІ ПОБАЖАННЯ
РАДІСНИХ СВЯТ

Різдва Христового,
Нового Року
і Святого Йордану

ЩЕДРИХ БОЖИХ ЛАСК
для Українського Народу, Рідні,
Приятелям та
Побратимам Дивізійникам

Глянь оком щирим, о Божий Сину,
На нашу Землю на Україну,
Зішли й з неба дар превеликий,
Щоб ти славила на вічні віки
щиро бажають

Роман і Лена Іваницькі із соняшної Флориди

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ, НОВИМ РОКОМ і СВЯТИМ ЙОРДАНОМ

— вітаю —

РОДИНУ, СУСІДІВ і ГОСТЕЙ „КОБЗЯРІВКИ“

ОЛЬГА КОБЗЯР з Родиною

“XENIA”

Star Rt. 117, Hunter, N.Y. 12442 Tel.: (518) 263-4700

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

Родині, Приятелям, Знайомим
Вшановним Відборцям і Покупцям
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ

перепише

МИХАЙЛО ПІРСЬКИЙ

First Ave. Infants and Children's Wear
122 1st Ave. New York, N.Y. 10003
(212) 677-2980

Вітаємо з Різдом Христовим і бажаємо Щасливого Нового Року!

Андрій, Стефанія, Дзвінка, Андрійко, Данилко,
Ярко, Юрій ДОБРЯНСЬКІ

Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року!

бажають

ЗА ТОВАРИСТВО СВ. СОФІЯ у ЗСА

і КОМІСІЮ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

Д-р Романа Навроцька
Інж. Юліян Головачук

Д-р Роман Осінчук
Проф. Леонід Рудницький

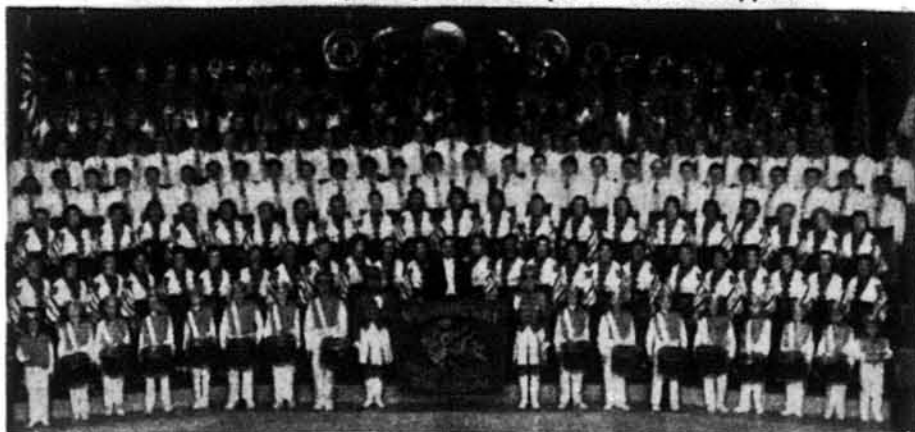

З Різдом Христовим, Святим Йорданом і Новим Роком

щирі привіт Українцям на Рідних Землях і у Вільному Світі, Ієрархам,
Духовенству, Вельмишановним і Дорогим Прихильникам та Добродіям
перепишають

УКРАЇНСЬКІ МОЛОДІЖНІ АНСАМБЛІ

під мистецьким керівництвом маєстра ВАСИЛЯ КАРДАША

Духова Оркестра „АВАНГАРД“ • Чоловічий Хор „ОРИОН“ • Дівочий Хор „ЛЕВАДА“
Оркестра Юних Барабанщиків • Прапороносці

UKRAINIAN YOUTH ENSEMBLES CORPORATION (YMA)

P.O. Box 37 Station "D", Toronto, Ont., Canada M6P 3J5
Tel.: (416) 847-1347 (416) 475-0214

Клієнти, Українським і Ветеранським
Організаціям

Веселих Свят Різдва Христового

Щасливого Нового Року!

бажає

Носиф Купчак з родиною

власник

JOSEPH MEAT MARKET

437 Smith Street, Perth Amboy, N.J. Tel.: 442-4660

Христос Рождається! Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

Українському Духовенству, Організаціям,
Вшановним Клієнтам і Знайомим
щиро бажає

ЮРІЙ ВАСИЛЕНЮК з дружиною ЮЛІЄЮ і донькою МАРУСЕЮ

власники

УКРАЇНСЬКОЇ КРАМНИЦІ

ASTORIA

MEAT PRODUCTS INC.

35-09 Broadway
(між 35-36 вул.)

Long Island City, N.Y. 11106
Тел.: (718) 726-5663

З Різдом Христовим, з Новим Роком та Святим Йорданом вітає і бажає ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Меценатам, Добродіям, усім Членам та Жертводавцям

УПРАВА та АДМІНІСТРАЦІЯ

УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

При цьому закликаємо тих, які ще досі не є його членами, вписатися в членство
Українського Музею і підтримати цю культурну установу

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

203 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й. 10003 Тел.: (212) 228-0110

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ 1989

бажає своїм Членам та всій Українській Громаді

КРЕДИТІВКА СВ. АНДРІЯ

при Українському Православному Осередку в Бавуд Бруку

Адреса для листування

Урядові години (понеділок закрито), кожного дня від год. 10-ї рано до 3-ї по пол.,
в суботу від 9-ї рано до 12-ї полудня; четвер від 10 до 7-ї веч.

Тел.: (201) 469-9085

- Ощадності забезпечені Федеральним Урядом до \$100.00
- Всі позички забезпечені безкоштовно до висоти \$10.000 на 10 років
- Безкоштовне забезпечення на життя до \$2.000 — залежно від суми ощадності члена Кредитівки
- Дивіденди від звичайних вкладів — нараховуємо квартально
- Видаємо студентські позички
- Видаємо різні сертифікати

279 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880

ST. ANDREW'S SO. BOUND BROOK FEDERAL CREDIT UNION

P.O. Box 375, So. Bound Brook, N.J. 08880

Рідним і Знайомим пересипаємо
з нагоди

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

найщиріші побажання Веселих Свят,
Щасливого Нового Року, здоров'я і всіх благ.

ЛЮБОВ М. і МИРОСЛАВ РОГОВСЬКІ
та **ТОБІ і НЕСТОР РОГОВСЬКІ**
з дітьми

СЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!
усім нашим Рідним і Приятелям
— бажають —

Люба і Роман Галібей з Родиною

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Шановним Гостям і Симпатикам
та Своїм, Друзям і Знайомим
бажають

ІВАН і ЮЛІЯ РОСЦІШЕВСЬКІ

ВЛАСНИКИ
BLUE & GOLD TAVERN
79 E. 7th Street Tel.: 473-8918
New York, N.Y. 10003 GR 5-2804

Веселих Свят Різдва Христового

і Щасливого Нового Року

бажають
РОМАН і СТЕФАН ЛЮТАКИ, власники
HOLIDAY LOUNGE
COCKTAILS and DINNER

75 St. Mark's Pl. (8th St.)
New York City
SP 7-9637

З Христовим Народженням

— бажаюмо —
РІДИНИ І ЗНАЙОМИМ

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року!

Константин Лещук
із дочкою **Лідою Лещук**

Христос Родився!

З днем Різдва радіємо нині
Проправляємо Сина-Бога
З ним над ворогом жорстоким
Буде наша перемога!
Він є світло! Він є правда!
Бог предвечний заспівав
Йому славу і пошану
З душі, серця всі віддаймо!

Бажаємо всім Українцям в Україні й поза Україною

Веселого Різдва і Щасливого та
Здорового Нового Року 1990

Микола Горішний
з дружиною **Павлиною**

Линдгорт Н. Дж. 1990 р.

Українська Вільна Академія Наук у США

щирі вітання

і РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ.

Горішній Український Церков. Голів Християнських
Філіалів, Українські Накази Установи, Українські
Організації Членів Академії і Членів її Фондів
Почесних Членів Української Вільної Академії
Українське Громадянство

ХРИСТОС РОЗЖАЄТЬСЯ!

Управа УВАН у США

Одним з найбільш визначних і відомих бандуристів України є сьогодні Олександр Нирко.

Народився він в старому козацькому селі Марянське. Це була Дніпропетровська протока, яка називалася Підпільна, — острів, який був останнім прибіжцем Запорізької Січі. В Новій Січі пройшло його дитинство, де з покоління в покоління передавалися українські традиції.

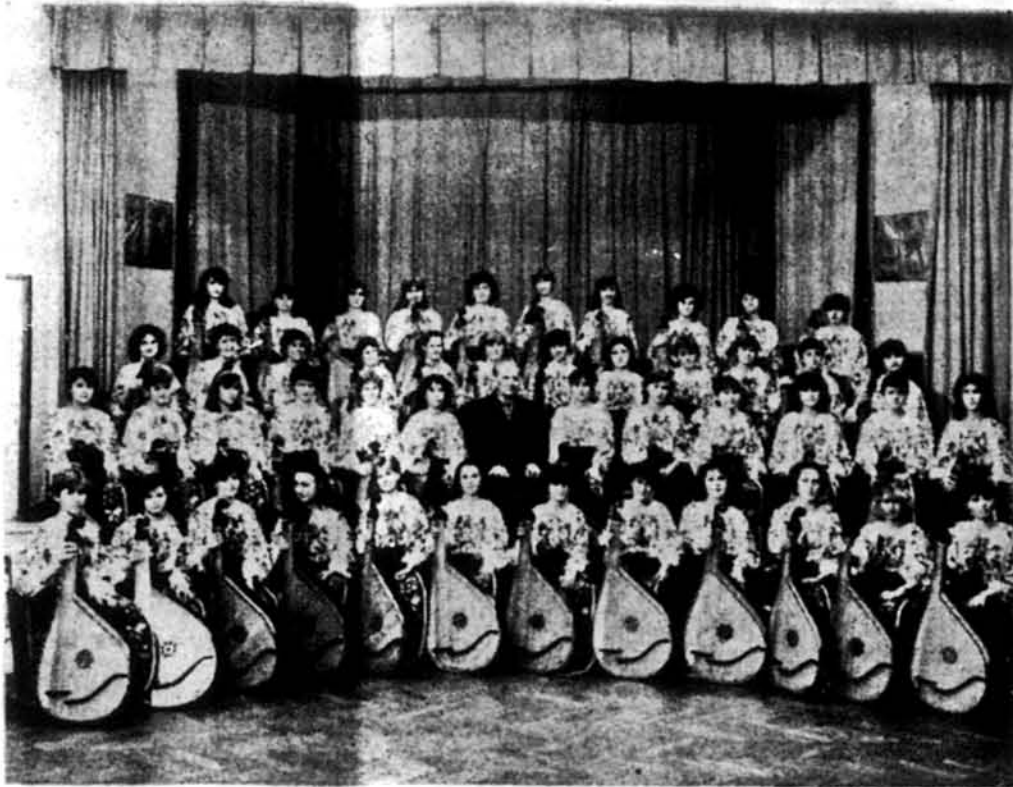
Бандурою він зацікавився будучи студентом Львівської консерваторії. Там, як він згадує у своїх споминах, бандура стала для нього „чудом“. „Я тоді зрозумів, що до того часу, як довго існує народна пісня, так довго буде існувати народ“.

Першу капелю бандуристів Олександр Нирко організував у місті Нікополі Дніпропетровської області, яка дуже скоро стала відомою в цілій Україні і була однією з найкращих. Ця капеля існує там і до сьогодні з тою різницею, що нині керівником її є його учень Микола Топчий.

Звідти О. Нирко подався на кобзарську цілину в Крим, де Леся Українка записувала думи відомого кобзаря того часу Гната Гончаренка. В Ялті він викладав у педагогічному інституті, там заснував студентську капелю бандуристів імені Степана Руданського. Вже перші виступи молодих бандуристів зродили потяг української молоді до рідної культури.

Репертуар капелі був багатий. В його основу покладено українські народні пісні, а також хорову клясику, що свідчить про високу підготовку бандуристів та естетичний смак художнього керівника О. Нирки. В програмі капелі, між іншим, були „Славу співаємо“ Д. Бортнянського, знаменита „Місячна соната“ Л. Бетовина (український текст Л. Забашти), „Пливе човен“ в обробці М. Лисенка, „Хав козак за Ду-“

КРИМСЬКІ БАНДУРИСТИ

Кримська народна самодіяльна капеля бандуристів ім. Степана Руданського Ялтинського педагогічного училища.

Дитяча капеля бандуристів „Проліски“ з Ялти. Мистецький керівник О. Нирко.

най“, „Музичний комент“ Ф. Шуберта, „Запорізький марш“ та інші.

У 1968 році ця капеля ім. Степана Руданського перший раз стала республіканським лавреатом між Львівською, Київською і Вінницькою областями.

У 1975 році О. Нирко організував дитячу капелю „Проліски“. Як до того дійшло? Він як педагог ходив по школах, грав на бандурі і оповідав про історію бандури, бандуристів та про ролі, яку вони відіграли в історії українського народу. Говорити про кобзарське мистецтво він любив. В нього вдома був великий архів про всіх українських кобзарів.

Відтак з порозумінням родичів взявся до організації капелі. Вже першого дня зареєструвалося 60 дітей. Це число скоро подвоїлось. Пробі проходили групи, бо зголосилося багато бажаючих. Пробі відбувалися кожного дня. Він виробив таку методику: перший місяць він виступав сам, щоб заохотити дітей і показати місцеві бандури. Тоді виступали дуетами, квартетами і наостанок всі разом.

Юні бандуристи дуже скоро почали виступати на курортних осередках для туристів з Союзівського Союзу, а також для тих, які приїжджали з інших країн.

Особливим концертом був виступ капелі „Проліски“ на першому Всесоюзному фестивалі Кримської області в 1977 році. Там вони виступили разом з капеллю ім. С. Руданського. На величезній сцені культурного центру вони заповнили кожне вільне місце, розмістившись у сімох довгих рядах. Цілий концерт був переданий по телебаченню.

Вже в лютому прибула з Києва до Ялти делегація з міністерства культури і вручила їм золоту медаль.

В 1979 році капеля стала лавреатом Міжнародного фестивалю приднуй-

ських країн у Мадярщині. Того ж року капеля дістала нагороду — звання лавреата Всесоюзного конкурсу на концерті у Франції. В той час про капелю писали багато газети Польщі, Чехо-Словаччини, Югославії і Франції. Захоплення нашим національним інструментом серед чужинців було дуже велике.

У 1982 році капеля дуже успішно виступила на концерті з нагоди 1500-ліття заснування Києва.

О. Нирко мав у своєму домі величезний вибір нот з різних місць, все, що колинебудь і донебудь було надруковано.

Понад 20-літня праця О. Нирки з бандуристами залишила величезний урожай. Вона була відзначена п'ятьма золотими медалями і сотнею дипломів. Він підготував понад 500 студентів-бандуристів. Не всі вони стали професіоналами, але в душах їх залишилася любов до свого рідного інструменту.

Чимало його студентів успішно продовжують справу вчителів. Ірина Сьомка керує ансамблем бандуристів „Південна“ у будинку культури під Симферополем. Маргарита Терентьєва — в середній школі в Алушті. Людмила Мудра-Зуб керує ансамблем кобзарів у станиці Новоміській на Кубані. Олена Бикова веде групу бандуристів у селі Поряхах на Камчатці. Катерина Петрусєва керує ансамблем бандуристів в Одеському училищі. Віктор Кириленко — гуртком бандуристів у селі Таківському на Дніпропетровщині. Остап Кіндрачук, моряк з Одеси, грає і співає старовинні і сучасні думи для моряків і закордонних туристів.

З усіма ними О. Нирко листується і допомагає нотами та добрими порадами.

За свою довголітню кобзарську працю міністерство культури нагородило його почесною грамотою.

Микола Чорний

НОВООБРАНИЙ ЧЕХО-СЛОВАЦЬКИЙ президент Вацлав Гавел відбуде тому кілька днів короткі відвідини близьких сусідів своєї країни. Західної та Східної Німеччини. Це була перша офіційна поїздка за кордон цього колишнього дисидента, що став президентом своєї країни тільки тиждень тому. Політичні аналітики та кореспонденти європейських засобів масової інформації твердять, що це були дві дуже символічні поїздки, які вміло з'ясували відношення Чехо-Словаччини до цих двох європейських країн, а також і до Москви.

ПОЛЯКИ, ХОЧА ПОТЯГНУЛИ введенням нових економічних програм теперішнім урядом, все таки задивляються оптимістично на майбутність своєї країни та поліпшення щоденного життя для кожного з них. Навіть 38-відсотковий зріст ціни на боханцеві хліба не захитав їхньої віри у можливість уряду вивести Польщу з цієї економічної халепи та спрямувати її економічні кроки в сторону капіталізму. Найбільшим поштовхом віри в краще майбутнє — це відкрита економічна політика уряду з новими заходами для поліпшення. Один з цих заходів це надання вартості польському золоту не тільки в Польщі, але й за кордоном. Минулого тижня польське міністерство фінансів проголосило 32-відсоткову девальвацію злотого, знижуючи офіційну вартість до 9,500 злотих до долара. Це в свою чергу зрівняло вартість злотого до неофіційної чорно-ринкової ставки, що мало б стати ключем до зусиль зробити злотий першою східноєвропейською вимірною твердою валютою.

ЩОБ ВИРІШИТИ ФІНАНСОВІ проблеми та заповнити свою позицію у цьому році, коли будуть перевибрані губернатори, Маріо Квомо, губернатор штату Нью Йорк, запропонував у середу, 3-го січня, видання бондів на суму 1.9 міль. дол. Половина цих грошей буде використана для запуску земельної площі, а друга — для розв'язки екологічних проблем. Останнім часом після критики губернатор М.Квомо почав звертати більше уваги на екологічні проблеми штату. Офіційні чинники повідомили, що пропозиція видання бондів з ціллю покращання довкілля є найбільшою в історії штату. Збереження природної резервації парку Аліронда, урегулювання промислового розвитку ріки Галсон на західній стороні Мангеттену та вторинна переробка сміття для вирішення довготривалої проблеми метрополії, стануть основними цілями випущення бондів.

ЧЛЕН ПАЛАТИ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ Роберт Гарсія, один з ведучих еспаномовних політиків з Бронксу, зрештою у вівторок, 2-го січня, два тижні перед тим, як має бути засуджений за змову та махінації. На його місце має бути вибраний також демократ Гозе Серрано. Р. Гарсія репрезентував південний Бронкс протягом 12 років та став другим членом Палати Репрезентантів, замісником у скандалі Велдех, колишнього військового контрактора. Його колега демократ Маріо Бяйдз вже сидить в тюрмі. Р. Гарсія та його дружина Джейн загрожує 45 років ув'язнення та грів на суму 750,000 дол. Посадкою Нью Йорку Дейвід Дінкінс натякнув, що Р. Гарсія є його добрим другом та давнім прихильником, який йому дуже допоміг у виборчій кампанії.

ЩЕ КІЛЬКА РОКІВ ТОМУ лише одиниці з п'яти мільйонів ментально недорозвинених американців могли отримати працю. Сьогодні вже можна говорити про десятки таких людей, що працюють на справжніх роботах, отримують справжні платні та мають вигоди і забезпечення, як звичайні робітники. Сотні ментально недорозвинених людей, які не вміють писати, читати, навіть не можуть розмовляти, після спеціальної освіти можуть працювати. В праці серед нормальних людей вони знаходять вихід із стагнації, шлях до продуктивного життя, до надії. „Пішча Гат“ дала працю 1,012 таким особам та не вважаючи на те, що вони працюють лише на 75 відсотків, фірма заощадила 2.2 міль. дол., виплачуючи їм нижчі платні.

Четвертий з'їзд Байройтської гімназії на Союзівці

Четвертий з'їзд учнів, професорів, таборників і гостей байройтської гімназії відбувся під кінець тижня 16-го, 17-го листопада ц. р. на Союзівці.

Попередній з'їзд відбувся тому два роки на Верховині, оселі Українського Братського Союзу, де присутніх привітав голова УБС Іван Олексин адоптований байройтський його дружина Наталка Малинівська була студенткою байройтської гімназії. Він подбав, щоб з'їзд вишив якнайкраще, за що учасники йому вельми вдячні.

Та й цим разом „байройтці“ гостили Союзівку. Вони вважалися малою Україною та знаходилися у дуже мальовничій околиці гір Кетскіл, ньюйоркського штату, що нагадує наші Карпати і всіх чарує.

Вже у п'ятницю почали приїжджати деякі учасники з'їзду, одні хотіли відпочивати, другі воліли поготорити, а треті вирішили скористатися із спортивних площ пригладує свої молоді літа, пішли грати в бейсбол чи теніс. Інші „байройтці“ і гості поприїжджали в суботу рано, реєструвалися у головному будинку, де за столами на них вже чекали усміхнені комітети та прищипляли карточки з ім'ям і прізвищем, а обслуга в головній канцелярії призначувала кімнати. Розподілили радисні оклики, одні бачились тому парку, а інші приїхали першим раз на з'їзд і тяжко було їх розпізнати бо в байройтській гімназії синих та лисих не було.

Почалися дружні розмови про шкільні роки, гімназійні пригоди, жарти, соковиті погоди, про особисті подвиги і про сімейне життя. За розмовами час скоро минув і треба було спійнятися на обід де учасників гостила кухонна прислуга Союзівки.

Після смачного обіду в головному будинку висвітлювали відеокасети із подорожей в Україну, із життя у сучасній Україні, із попередніх з'їздів, із молодечих літ, а деякі оглядали розлогі знімки із студентських часів. Надворі падав дощик, а „байройтці“ дискутували про сучасні події в Україні і в дяс-

Четвертий з'їзд учнів і гостей української гімназії в Байройті.

пори. Вже під вечір всі розійшлися по кімнатах, щоб передостатнє та пригостити на бенкет.

У шостій годині вечора на „байройчан“ чекав естетично приготований та гарно поданий коктейль. Вивчили кельнерки і кельнери розносили ласощі і частували гостей у приміщеннях над аудиторією. Сам бенкет відбувся у бенкетовій чи танцювальній залі. О 7:30-го голова Комітету з'їзду Роман Лазор відкрив бенкет і передав мікрофон Володимирові Дигдалові, який привітав гостей і всіх присутніх, проголосив програму та подякував Лазорові та членам його комітету Ростиславові Ратичу, Звениславів Івахів-Романів, Ярославів Івахів-Білас, Роксоланів Огороднік-Гарасимович, Ларисі Палідвор-Зелік, Наталці Палідвор-Соневіцькій, Дарії Кочерган-Федак, Соні Данилюк та співачкам за успішно проведений з'їзд, а Лесі Кисілевській-Ткач за статті у процесі. Встановленням з мистецтвом вшановано тих професорів і учнів, що вже відійшли від нас.

На сцену вийшли Р. Огороднік-Гарасимович, Л. Палідвор-Зелік, Н. Палідвор-Соневіцька, Ліда Стриженко-Захарків, і Тетяна Кіналь-Петрина та розвесе-

ляли присутніх своїми піснями при фортепіановому супроводі Р. Огороднік-Гарасимовича, а Ольга Лесків Городська повторила свою розповідь про сьому класу, яку вона виголосила на попередньому з'їзді. Розвагову частину завершено відспіванням пісні про з'їзд „байройтчан“. Виконавців нагороджено рясними оплесками. Гостей привітав управитель Союзівки Іван Фліс мол., він також подбав, щоб з'їзд вишив якнайкраще, за що його нагороджено довготривалими оплесками. Влодко представив присутніх за головним столом серед яких були проф. д-р Василь Лев, проф. А. Огороднік-Жилава проф. д-р Іванка Мірчук-Ратич, о. Богдан Карась, комендант табору в Байройті д-р Микола Ценко та інші. Д-р В. Лев і д-р Ценко привітали учасників з'їзду і поділилися деякими думками із ними. Влодко же прочитав деякі телеграми, згадав про листи і попросив о. Богдана також колишнього „байройтця“ почати молитву. Після бенкету гостям пригварула до танцю оркестра Гірника. В перервах продовжувалася розмова, переплітана старими і новими жартами, усмішками.

У неділю після снідання у головному будинку гім-

назисті ще оглядали знімки, як старі так і нові, які привезли Л. Кисілевська-Ткач, Ярмо Войтович і Ярослав Ликтей, та гімназійні матеріали колекції Лесі. Інші обмінювались адресами, та родинними інформаціями. О десятій годині всі пішли на Службу Божу. В українській католицькій церкві о. Богдан Карась відправляв літургію і виголосив проповідь, а гімназисти співали. Після Літургії учасники з'їзду зібравшись біля української католицької церкви Івана Хрестителя до спільної знімки. Пізніше ще робили знімки по класах і групах.

Іван Фліс мол. із управою Союзівки подбав, щоб усі були задоволені. Обслуга була чесна і присматривала, обиди і коктейль з бенкетом були гарно приготовані і подані, за що належається щире спасибі. Обід в неділю був також естетично приготований і поданий. Пообідавши „байройтці“ почали виїжджати, багатьох чекала далека дорога. У вестибюлі людей було все менше і менше, гамір затишав, гуртки ставали рішдшими, авта мигали попри „Карпати“ і мчали у долину, гості роз'їжджались із новими враженнями.

Ярослав Ликтей

Товпа народу, транспаранти, синьо-жовті прапори, а вгорі храм св. Юра — це зворушливі картини новітнього відродження України, виконані відомим львівським мистцем Володимиром Патином. Маєстро Патик недавно приїхав на відвідини до Торонто і відразу взявся до праці, щоб створити нову серію динамічних малюнків, надхненних хвилюючими історичними процесами масових мітингів, демонстрацій і походів вулицями Львова.

Маєстро Патик, активний член львівської Рад НРУП, брав участь у вересні 1989 року в Установчих зборах НРУП у Києві та був очевидцем всіх подій у Львові. Свої враження він зафіксував у численних шкідлих і рисунках олівцем і пером, а вже в Канаді намалював ряд картин на тему баченого і пережитого національного відродження. Українська громада мала нагоду завітати з цими наскрізь оригінальними працями на першій особистій виставці мистця, яка відбулася 17-30-го грудня минулого року в галерії Канадської Української Мистецької Фундації в Торонто.

В. Патик добре відомий не лише у Львові, але і в діаспорі зі своїх експресивних картин, які знаходяться у багатьох приватних колекціях. Народився Володимир Патик 9-го жовтня 1929 р. у селі Чорний Острів в Галичині у селянській родині. В 1947 році його прийняли до Львівського інституту прикладного і декоративного мистецтва, але на третьому році йому закинули „формалізм“ і викинули з інституту. У чому ж полягав т. зв. „формалізм“ не тяжко згадати, взявши до уваги захоплення мистця в молодості емоційними властивостями кольору та експресивними мазками пензля. Лише після півроку, старань, В. Патик поновив в інституті, але вже без стипендії. Він мусів погодитися з вимогами працювати у стриманій палітрі, щоб мати змогу закінчити інститут в 1953 році. До Спілки художників В. Патик прийняв аж 1958 року за часів відлигу Хрущова, але намагання убити індивідуальність мистця тривала ще довгі роки. Його праці приймали на виставках львівських мистців, але вони рідко були репродуковані в каталогах, а першої індивідуальної виставки в Україні мистець так і не дочекався.

В ранніх шістдесятих роках В. Патик включився в загальне захоплення українським фольклором та народними традиціями і це знайшло відгомін у його творчості у таких картинах, як „Весільний коровай“ (1965), „Гуцульська Мадона“ (1965) та „Дівчина з Буковини“ (1966). В. Патик в той час також багато експериментував і без сумніву цікавився модерністичними течіями західного мистецтва. Сполучення народного з сучасним в мистецтві видно в таких картинах, як „Композиція з птахами“ та в олій „За мотивами писанок“, обі з 1967 р. Тут бачимо символіку писанок, примінену в абстрактній композиції і в поєднанні з експресіоністично намальованим тлом картини.

При кінці 60-х років В. Патик створив серію картин на тему старих вітражів з різних областей України, перше з Волині, потім з Буковини, Кіровоградщини, Полтавщини. В 70-их роках малював багато красних, захоплених спочатку Гуцульщиною, відтак Бойківщиною, Покуттям і безмежними просторами Черкащини. Захопленням мальовничими зручностями України Патик передавав узагальненими образами природи, барвами сильного насичення та пульсуючими ритмами ліній та площин. Так поклали олійні малюнки „Руська осінь“ (1971), „Село Крило“ (1972) і „Скоро урожай“ (1973), де переважають чисті, ясні кольори без рефлексів і панорамне зображення краєвиду. Продовжуючи свої мандри по Україні у 80-их роках Патик створив ряд яскравих образів — пейзажів, як „На березі Дніпра“ (1985), „В садку“ (1987) та „Осінь в Чорногорі“ (1988).

Хоч Патик найбільше відомий своїми краєвидами, він також малює портрети та натюрморти. Одним з найцікавіших натюрмортів можна уважати „Стіл старого гуцула“ (1966). З портретів особливо виділяється „Жінка з Русова“ (1970).

У творчості Патика також бувають картини символічного змісту, намальовані під враженнями хвилюючих подій, як, наприклад, „Палаючий манускрипт“ — картина з 1964 року, яку можна уважати символом знищення української культури.

до антихристиянського осуду і підозри. Не забуваймо, що ми, українці, поспішали хресною дорогою ХХ віку. В тюрмах, на етапах і в снігах нам навіть на думку не спадало конфесійне розмежування на цій дорозі страждань. Страждання єднають людей у справжності і широті.

Звичайно, наші Церкви будуть неухильно йти до єкуменізму, і перевага буде за євангелієм, який більше животворить святисть храму.

Україна виснажена вітрами класової і расової ненависті. Україна потребує животворного духу любові і згоди. Українська земля чекає добрих пастирів і добрих сіячів, готових до праці на тяжко залушений ниві.

УСО „Тризуб“ висловлює цією дорогою і своє шире привітання дорогим сорезніцям та подяку за щедрий дар їх нащадкам.

УСО „Тризуб“

Події у Львові — тема картин В. Патика

В. Патик, „Український краєвид“, олія (1986)

тури у вогні бібліотеки Академії Наук у Києві. Картина „Остання путь“ (1987), де представлена похоронна процесія селян на тлі сіроземлих пагорбів з маленькою сільською церквою з хрестом на яскравій горі, можна читати як символ тернистої шляхи українського народу і відкуплення його через терпіння і смерть. Темна палітра з контрастним клаптиком ясного неба передає не тільки настрої, але й душевний стан мистця та протиставляє смерть з надією на нове життя.

Хоч виразні засоби Патика фігуративні, мистецтво не наслідують візуальності, а радше використовують її для власних творчих цілей. Домінуючим компонентом всіх картин Патика є колір не як описовий елемент, а в повноті своїх експресивних можливостей. Неспокій вібурух барв посилює спонтан-

Дарія Даревич

Перше...

(Закінчення зі стор. 2)

житку! Тоді наші людожерці переїхали жити до недалекого дому, при тій самій вулиці, де й було вигідніше. На другий день Різдва, біля 8-ої години ранку, командант міліції шов до праці попри наш дім. Моя мати запримітила його через вікно і скоро вибігла на вулицю, щоб його зустріти. Він привітав маму, а вона йому сказала: — Товаришу команданте, ти хіба знаєш, що в нас тепер Різдво, а сьогодні є його другий день. Я свідомо того, що ви не обходите релігійних празників, так як ми. Ви наші добрі сусіди, отже чи я можу вас запросити до нашого дому, щоб разом з нашою родиною попраликувати. Тепер це вам трудно, але під вечір, коли будете вертатися з роботи додому.

На те він відповів так: — Дякую вам за запрошення. Я до вас можу зайти біля 5-ої години вечора, коли буде вже темно, як буди вертатися з роботи додому. А чи ви вже просили й мою дружину також?

Моя мати, зміркувавши, в чому річ, скоро на це відповіла: — Ні, ні, я ще її не просила, бо оце я вперше вас зустріла від кількох днів. На те командант з деяким задоволенням заявив: — Це добре! Будь ласка, не згадуйте нічого моїй дружині, що я до вас заходив; це так краще, пам'ятайте! Того ж вечора командант загостив до нашого дому з пляшкою горілки, посидів з нами за столом, їв святкові смачні страви і вдовольнений залишив наш дім, щоб ще влітати на „вечерю“ вдома.

На третій день Різдва, на св. Степана, командант Г. знову, як звичайно, проходив вранці до роботи попри наш дім. За якусь годину моя мама подалася до помешкання команданта, щоб зустрітися з його жінкою. Вона була вдома — сама. Тоді моя мама звернулася до неї з такими словами:

Чи ви знаєте товаришко, що в нас тепер Різдво, сьогодні вже останній день. Ми маємо дома ще доволі „вареного й печеного“ і я прошу вас зайти на обід, біля 1-ої години. Будемо раді вашим відвідинами.

На це сусідка з Києва відповіла: — Я рада вас відвідати на закінчення празника, але, будь ласка, скажіть, чи ви може вже й запрошували мого чоловіка.

Тоді моя мама скоро її заперчила, що тільки вона є запрошена. На те сусідка з полуголою відповіла:

Дуже добре, я зайду до вас пізніше, заки мій чоловік вернеться з роботи додому. Але прохаю вас ще раз не згадуйте цього моєму чоловікові ніколи. Це не було б добре для мене, розумієте. Моя мати ще раз їй обіцяла, що втримає це в тайні. Того ж пополудня сусідка з Києва прийшла до нас у гостину й залишила наш дім, заки її чоловік прийшов з роботи додому.

Так що наш нездолений нарід „під сонцем сталінської конституції“ боявся одверто обходити празник Різдва. Треба було ждати аж 70 років, щоб у час гласності й перебудови застрашені наші земляки могли свобідніше виявляти свої духові й релігійні почування.

На закінчення мого спомину я хочу ще додати, що командант Г. перебував в Олеську аж до приходу німців у червні 1941 року. Як пізніше оповідали очевидці, він випустив усіх в'язнів з районної в'язниці на волю, так що ніхто не загинув від куль НКВД, як це масово сталося у майже всіх містах Західної України. Отже були також і „добрі“ большевики, але це були виїмки.

Кінець.

ДОРОГІ БАТЬКИ!
ПОСИЛАЙТЕ ВАШИХ ДІТЕЙ
ДО УКРАЇНСЬКИХ ШІЛ! УКРАЇНА
НЕ МОЖЕ ВТРАЧАТИ СВОЇХ РІДНИХ
ДІТЕЙ! БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ,
МОЛІТВ, КНИЖКИ, ЖУРНАЛУ, МУЗИКИ,
ПІСНІ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ
ДИТИНИ.

Щотижнева хроніка...

(Закінчення зі стор. 1)

ку УГС Володимира Гелет-ка. У Бориславі кандидатом у депутати названо також члена УГС Романа Ко- нися.

• 6-го грудня в околиці Хмельницького пізно ввечері було здійснено напад на голову Хмельницької філії УГС Василя Рибак. Кілька нападників у цивільному, погрожуючи фізичною розправою, обшукали його і вилучили в нього примірники незалежних ви- дань.

• 6-го грудня в Києві під час приїзду президента Франції Франсуа Мitterана, коли на площі Жовтневої революції з ініціативи УНДЛ відбулася демонстрація з блакитно-жовтими прапорами і політичними гаслами, вчинено напад на одного з учасників акції, активіста руху за відродження УАПЦ і члена редколегії газети „Наша Віра“, Володимира Котельницького, що тримав гасло: „Доки є політв'язні — немає демократії“. Під час проїзду кортежу урядових автомобілів він трохи відійшов від загальної групи демонстрантів і тут на нього накинута бойовики у цивільному. Вони брутально вирвали гасло, яке зразу пошмагували. На протесті потерпілого і обурених свідків напад представники міліції відмовилися реагувати.

• 9-го грудня в Києві проходив зїзд представників парафії Української Автокефальної Православної Церкви з більшістю регіонів України. Делегати обмінялися досвідом пропаганди ідей українського православ'я та наведення українців до лона УАПЦ, говорили про перешкоди відродженню Церкви з боку російської влади та ієрархії Російської Православної Церкви. Представники житомирської громади розповіли про наміре виконання кандидатур у депутати до Верховної Ради УССР першоєрарха УАПЦ в Україні Архипенко Івана.

• 9-го грудня в Херсоні створено громадський комітет для відродження УАПЦ. Головою комітету став член УГС Олександр Блінов.

• 9-го грудня в Херсоні пройшли установчі збори обласної організації НРУП. На зборах було схвалено телеграму до 2-го Зїзду народних депутатів СССР з вимогою скасувати статтю 6-ту конституції СРСР, що вимагає звільнення політв'язнів. Богдана Климчака, Віктора Баранова, Едварда Крицького, Леоніда Лубана, Сергія Кузнєцова, повернути сім'ї вивезених в Сибір та інші місця невинних людей й компенсувати їм шкоду, реабілітувати всіх тих, хто в будь-якій формі чинив опір сталінізму та брешівщині, приграти до кримінальної відповідальності винуватців злочинів проти людяності, припинити злочинну діяльність КГБ.

Бердник, Олесь:
ТЕРНОВИЙ ВІНЕЦЬ УКРАЇНИ
Українська Видавнича Спілка, Лондон, 1985
сторін 251
Ціна \$12 00

Бердник, Олесь:
СВЯТА УКРАЇНА
Есеї і листи
Упорядкував Богдан Арій
Переклад самвидавних творів з України
Українське В-во „Смолюк“ ім. В. Симоненка,
Балтимор-Торонто, 1980, сторін 206
Ціна \$15 00

Бердник, Олесь:
БЛАКІТНИЙ КОВАЛЬ
Поетія
Українське Видавництво „Смолюк“ ім. В. Симоненка, Париж-Балтимор-Торонто, 1975, сторін 88
Ціна \$7 00

Білінський, Андрій:
ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В СРСР
Український Публіцистично-Науковий Інститут,
Мюнхен-Чикаго, 1969, з друкарні Логос, Мюнхен,
сторін 159
Ціна \$8 00

Боровський, Віктор:
ПОШЛУНОК САТАНИ
Спогади
В-во „Мета“, Нью Йорк, сторін 192
Ціна \$10 00

Вудка, А. Юрій:
МОСКОВЩИНА
Мемуарний есей
Переклад на українську мову Вячеслава Давиденко
Українська Видавнича Спілка, Лондон, 1978,
сторін 298
Ціна \$15 00

Говерлі, Степан:
ГРАНІ КУЛЬТУРИ
До серії: політичні лекції для української молоді
Українська Видавнича Спілка, Лондон, 1984,
сторін 184
Ціна \$12 00

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стею Нью Джерсі обов'язує додати до цни 6% продажного податку

• 10-го грудня в Білій Церкві відбувся мітинг, присвячений Дню Прав Людини, в якому взяло участь до 300 осіб, серед яких були члени місцевих осередків НРУП та УГС. Учасники мітингу висловили невдоволення першим секретарем міським обкому партії.

• 10-го грудня в Херсоні міська організація НРУП провела інформаційний мітинг, присвячений Універсальній Декларації прав людини. Через півтори години приїхали працівники міліції з Держинського відділу внутрішніх справ на чолі з майором Поповим. Співробітник міліції виходив в одного з присутніх кінокамеру, розбив її і відніс у міліційну машину. Туди ж брутально затягли активіста Олександра Маліка, однак люди, які зійшлися, стали протестувати і затриманого відпустили.

• 10-го грудня в Дрогобичі на шестистаттєвому мітингу було осуджено моголопартію на владу. Перед присутніми виступили представники НРУП Буряков, активіст „Меморіалу“ Бучацький, голова дрогобицького осередку УГС Мирослав Глубий. Виступала також жінка з Народичів Житомирської області, яка розповіла про онкологічні хвороби дітей, викликані радіоактивним забрудненням. Мітинг прийняв резолюцію про скасування 6-ї статті конституції СССР.

• В секцію соціального захисту львівської філії УГС звернулася за допомогою жінка села Слобода-Бучацька Рогатинського району, Івано-Франківської області, Катерина Репресована, Катерина Репресована кандидатом у депутати Верховної Ради УССР. Під час мітингу на групу членів СНУМ, що відлучилися від осередку маси учасників, напали якісь особи у цивільному і деяких з них побили. Мітинг завершився зачитанням і схваленням резолюції, прийнятої перед тим зборами Всеукраїнського Товариства Репресованих, що відбулися 9-го грудня в будинку культури київського заводу „Лейбська кузня“. В резолюції ставиться вимога звільнити політв'язнів: Богдана Климчака, Віктора Баранова, Едварда Крицького, Леоніда Лубана, Сергія Кузнєцова, повернути сім'ї вивезених в Сибір та інші місця невинних людей й компенсувати їм шкоду, реабілітувати всіх тих, хто в будь-якій формі чинив опір сталінізму та брешівщині, приграти до кримінальної відповідальності винуватців злочинів проти людяності, припинити злочинну діяльність КГБ.

• 10-го грудня в Сокалі на Львівщині відбувся 10-тисячний мітинг, на якому виступив член УГС Степан Хмара. Він піддав гострій критиці першого секретаря Львівського обкому партії Погребняка, котрого в одному з колегіальних Сокальщини висунуто кандидатом в депутати до Верховної Ради УССР. С. Хмара закликав учасників мітингу звернутися до колегіальників з пропозицією відкликати кандидатуру Погребняка. Цей заклик був схвалений одностайно. Проти проголосу-

ваз тільки один учасник мітингу — заступник голови Сокальського райвиконкому Бобрович. Учасники мітингу вислали телеграму на ім'я народного депутата СССР академіка Сахарова з підтримкою вимоги усунути 6-ту статтю конституції.

• 10-го грудня в Хмельницькому в Парку 30-ліття комсомолу відбувся мітинг, присвячений майбутньому виборам та Дню Прав Людини. Над багатолюдним зібранням майорів 14 блакитно-жовтих прапорів. Виступили представники громадськості Хмельницького, Вінницького, Тернопільського, Львівського, Нагірних і виступили голова Обласної ради НРУП Павло Гірич, голова Миської ради НРУП Лев Бірюк, члени СНУМ Ігор Тарасюк і Христина Литвин, заступник голови Секретаріату НРУП Володимир Мулява, член „Мілошерія“ Павло Чабан, член УГС з Львова Олег Петрик. Виступив також другий секретар міським обкомом партії Мойсєєв, протестуючи проти української національної символіки, що прикрашала віче. Відповідно йому було дружно „таньба!“ Репресованій совєтською владою Петро Кикич розповів про факти зловживання керівників області й інші звинувачення на адресу міського і обласного партійного начальства, що дискредитувало себе в очах народу. Мітинг прийняв резолюцію з вимогами до Зїзду народних депутатів СССР: 1. Скасувати статтю 6-ту конституції СССР про керівну ролі Комуністичної партії. 2. Припинити будівництво другого і третього енергоблоків Хмельницької АЕС. 3. Припинити грабунки і безконтрольне вивезення вироблених в області продуктів. На мітинг також вирішено провести шкетування АЕС, взяти участь у святкуванні річниці самостійності Української Народної Республіки, для прискорення національного відродження порідити міста західної і східної України як міста-побратими.

М. Плавук...

(Закінчення зі стор. 1)

„Іому ми апелюємо до Вас, Пане Президенте, підтримати слушні змагання до свободи демократичних, визвольних рухів народів СССР... Історичні та культурні традиції України через довгі століття доказують бажання українського народу бути свобідним і мати право суверенно вирішувати своє майбутнє і стати членом вільної Європейської спільноти. Допоможіть нашому народові зробити той вибір вже в недалекому майбутньому“

НОВА АГЕНЦІЯ РЕЗОЛЮШЕН Траст Корпорейшен, створена для господарювання банкрутованими ошадствено-позичковими організаціями, в середу, 3-го січня, отримала наказ від Адміністрації президента Джорджа Буша якнайшвидше розпродати нерухомості, успадковані від кількох сотень неспроможних інституцій. Це б означало, що в 1990 році інвестори зможуть купувати будинки, торговельні центри, земельні площі за низькіми цінами. Це розпорядження Адміністрації викликало велике незадоволення серед банкірів, які остерігаються, що програма розпродажу може викликати це більше проблем. „Збут за низькі ціни“ — це гостра політична проблема, яка опиниться перед дверима Дж. Буша, якщо не буде розумно вирішена, — сказав віцепрезидент Незалежної банкерської асоціації Кеннет Гантер. У вікторію агенція РІК повідомила, що в 35 стейтах нараховується 30,000 земельних ділянок, які підуть на розпродаж в першу чергу, створюючи найбільший розпродаж в історії країни. Переважна більшість ділянок, 26,813 на побудову мешканських будинків, 11,918 з них — на побудову одноквартирних. Найбільша концентрація нерухомостей на розпродаж знаходиться на південному заході.

Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів

ділитись сумною вісткою, що дня 20-го грудня 1989 р. у Венеції Фльориді, помер на 79-му році життя, після довгої недуги

д-р Микола Барусевич

уроджений у Самборі, Україна.

Опечалений Родина складаємо глибоке співчуття.

За Управу Об'єднання: д-р Богдан Рудавський, голова д-р Марта Петрина Вітковська, секретар

ДАРУНОК ЛЮБОВИ —
УКРАЇНСЬКІ БІБЛІЇ на РІЗДВО
в УКРАЇНУ

Асоціація Біблії Української Родини звертається до Вас з проханням пожертвувати \$15.00, \$25.00, \$100.00 або з міру спроможності, висилаючи безпосередньо на Україну. Прошу, допомогти нам переслати Боже Слово нашим братам і сестрам в Україні. Будьмо щедрими в жертвах для Асоціації Біблії Української Родини, яка не є зарплатковою і без оприлюднення релігійної приналежності. Дякуємо Вам та нехай Вас Бог благословить.

Ukrainian Family Bible Association
P.O. Box 3723, Palm Desert, CA. 92261-3723
(619) 345-4913

EUROPIAN STANDARD
ELECTRONIC SYSTEM
220 V 50 HZ

Найвигодніший подарунок для ваших РІДНИХ в УКРАЇНІ:

ВІДЕОМАГНІТОФОНИ, КАСЕТНЕ РАДІО, КОМПЮТЕРИ, ВІДЕОКАМЕРИ та інше.

- Консультація і продаж
- Українська обслуга
- Відправка у всі міста ЗСА, Канади, СРСР та інше

Пробу звертатись

RAISA FINE JEWELRY
28800 Gratiot Ave., Roseville, MI. 48066
Tel. (313) 773-2160

Працюємо на тижні від 10:00 до 9:00, в неділю від 12:00 до 5:00

New book in stock!

Cymbalist, Bohdan Y.

GROWING UP IN TWO CULTURES
Published by Ukrainian National Association, printed by Svoboda Press, Jersey City 1987, pp. 95. Price \$5.00

As author states, the "four essays presented here are designed for everyone concerned with the upbringing of the younger Ukrainian generations, born and educated in the U.S.A."

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey residents please add 6% sales tax

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи“
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302
Пробу змінити мою адресу:

„Свободи“ ☐ „Українського Тижня“ ☐ „Веселки“ ☐

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС)
Ім'я і прізвище
Адреса

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище
Адреса

На зміну адреси проситись **ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ \$1.00.**

Найкращий дарунок
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ,
щоби в кожній публічній бібліотеці була
повна і стисла двотомова

Енциклопедія України
в англійській мові

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA

UNIVERSITY OF TORONTO PRESS

ЦІНА

Том I	\$95.00
Том II	\$95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить	\$170.00

включно з пересилкою

Замовлення надішліть ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (м. О.) спати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Колядування...
(Закінчення зі стор. 2)

Бог Предвічний народився. Прийшов днес із небес, Щоб спасти люд свій ввесь і утішитися.

Три чекисти ідуть до села, Ідуть скоро раз-два, Аж їм ніт тече з чола І повернутися.

Три чекисти, де ви ідете? До села ми ідем, вишукати ОУєН І повернемся.

Ангел Божий возвістив селян: Усі кріси, револьвери, Нелегальні папери, Заховайте!

Слава Богу застїваймо! Хай живе самостійна Незалежна Україна З Сяну по Кавказ!

У 1944 ми святкували в Німеччині. Кожний з нас плавав по своєму. По святках ми вичитували в листах від приятелів і знайомих сильне здивування — „як то туполових німців нічим не можна було переконати, що на наше Різдво не можна було дров рубати, ні січки різати, хоч як прекрасно ми розмовляли по-німецьки, на міги, допомагаючи собі руками й ногами“.

Але як скінчилася війна і настали ДП табори, тоді світ прояснився кожному на його власний лад. Справді обжирством не грішили, зате колядували багато, наче хотіли надолужити втрачене. Колядували на різні, прерізні цілі: на політичні, на суспільні, на допомоги, на партійні й приватні кишені й Бог-зна на що. І, диво! колядували по-різному, а внішували однакову „Швидкого повороту до хати“.

„Дай Боже наступне Різдво святкувати на Рідних Землях“.

Пропам'ятного 1949 року ми прибули на вільну землю Вашингтона. Хоч як були мудрі, то багато чого не розуміли. Але не прозраджувалися. Передусім не знали як святкувати Різдво. Різдвяні відправи в церкві були за новим і старим календарем. Користай ДП із широкою демократією. Святкуй як хочеш, і наскільки тобі дозволить Форд. Крайслер чи якийсь там Джералд Моторс. Головно, що перестасмо розуміти українську мову. Відправи в церкві — мішанина двох мов. Проповідь священика креше „по-ангельськи“. Нагло ми, всі, як один, хочемо переходити на новий календар, хочемо швидколатинізації Української Церкви, включно з назвою: „Кетолік чирч бізантін райт“. У парафії замішання. Навіть, ті, що нас дещо недолюблювали, солідаризуються з „новенькими“, хоча затримати традиції включно з календарем. Проголосили голосування. Хоч яка велика частина парафіян протилася зміні, голосування виявило 99.9 відс. за зміною. Ми знаємо таку державу, де голосування давало такий вислід. Ще минулого року різдвяні прикраси були в церкві, а також колядували аж до Стрітення, то вже цього року зараз після Різдва в церкві ні сліду з тих прикрас, а з хорів замість коляди несеться пісня: „Пречиста Діво руського краю“. „Власть і мушкетер“ дається дошкульно відчувати.

Але колядують. Ось до хати входять учні цілоденної школи і починають колядувати: „Тиха ніч, сіла ніч...“ тихесенько як мушкетери брешуть. Коляду, самозрозуміло, закінчують вишуваннями: „Парафіальна школа базє вам веселого, Христос і разьдає і гєп Новий Рік“, віншує одна з колядників.

Як усі ми докладно знаємо, 1969 року вибухнула в Любов Колєнська ПОТОЙБІЧ РУБІКОНУ

ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛИ, НАРИСИ, ДРАМА

Мистецтво оформлення Любомира Гуцалюка Таверда обкладинка

Ціна \$15.00 плюс \$2.00 за пересилку

Замовити

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью Джерсі обов'язково платять 6% ставового податку

Дітроїт Підгасчина. Вибухла і пронеслася відгомном по шлії вселенній. Від Ванкувера в Канаді аж до Сиднею в Австралії, а так через Лондон, Мюнхен, Нью Йорк до Централу в Дітроїті. Зорганізувалися підгасчани, і починають колядувати. А підгасчаний геній із Зарваниці Оселан Макогін склав архивінування, яким землі зворушували найбільш скам'янілі серця своїх земляків: „Ми приходим з колядою, з Підгасчею звідую. Колядуем на збірник, щоб наш славний рід не зник! Щоб сповнити заповіт, — описує свій повіт: людей, ріки, ниви, села... там колись було весело! Там тепер всюдї руїна! Так вся наша Україна. Довше бути так не може! Ми з Америки поможемо! Брати наші на Вкраїні смерть готують вже руїні! Правду що усім голосим і на збірник датові просим. Дай вам Боже довгий вік, більше грошей як торік. Так у цей різдвяний час ми вішнуємо для вас-Христос Радістьє!“

Перший рік підгасчани колядували чудесно. Принесли землякам багато радості, а комітетові міхи грошей. Наступного року було вже гілкі добре, а третього, замість колядувати післали збіркові листи на коляду. Тоді найголовніший комітет підгасчан видав строгий наказ: „Якщо не колядуєте — не жєбрайте!“ Так закінчилася слава підгасчаї коляди.

А як тепер колядують в Дітроїті?

На Свят-Вєчїр, звичайно, маємо кількох гостей. Очікуємо колядників до півночі — нема. Колядуємо самі. На Різдво по полудні входить до хати наш добре знайомий. Чоловік добрий, хоча до рани приклад. — Я до вас з колядою — каже. — Добре — відповідаємо, колядуйте! — Та мені самому колядувати? — наче випрошується. — Ось тут маєте листи і виписи свою коляду. — А на що ви колядуєте, — питаю. — На Українську нижчу школу. — Добра шль, і гляджу на нього. А він, так сердега, скривився, що викликає у вас співчуття. Такому навіть у Великодню П'ятишню не відмовив би коляди. Права він уже давно по 60-ї, але справний патріот. Вписав я коляду і дав квотра. Він старанно склав листи і датов в одну кишеню, а з другої витягає іншу. А тут — каже, на українську безпартійну патріотичну мову. Добре. Добре, кажу, зробив те саме, що з першою, а він з іншої кишені витягає ще іншу й пояснює, що це на „Револуційну Україну“. Гей, пане колядник, скажіть скільки ви кишень маєте, бо не знаю чи мені квотрів вистачить. — Та я ще маю одну, але ви не наш, то напевно на неї нічого не дасте.

Замість коляди, почастував я колядника „вибороваю“ і вже прощаємося на двори, перед хатою. Нарз перед хатою зупиняється авто, з нього швидко виходить чоловік, вручає мені конверт і ще вийшов повертається до авто і мигнув нам з очей.

Відкриваю конверт і читаю: „Ваша Достойносьте!“ Ми були у Вас з колядою. На жаль, не застали Вас дома. Просимо вложити Вашу коляду в залучену конверт і вислати до нас, поштою в найближчих днях. Христос Радістьє! Слава Україні! Провід культ-літ. організації“.

О, подумав я собі: досі я був певний, що є тільки один достойний, а тут виявляється є вже нас два.

Повертаючись до хати, я спостеріг у поштової скрині ще дві такі конверти з подібним змістом. У хаті говорю до дружини: „Які дивні діла на світі творяться. Ми від ранку не виходимо з хати, очікуючи колядників. А тут чорне по білому — не застали нас удома. Дивні діла Твої, Господи!“

Вельмидорогі! Якщо технологія буде розвиватися надалі таким темпом як досі, то вже в дуже короткому часі до нас будуть приходити з новою колядою комп'ютери-роботи, а ми будемо їм давати наші „Віза“ карти, що ними нас наділила Кредитівка „Самомімі“.

Тож, з нагоди Різдва Христового бажую Вам у щасті і здоров'ї тих часів дочекатися.

Христос Радістьє!

Св. п. о. Григорій Лиско

Після довгої і тяжкої недуги 27 вересня 1989 року відійшов у вічність бл. настоятель парафії Святої Предтечі Івана Хрестителя в Портленді, Орегон, отець Григорій Лиско, не доживши одного дня до 68-ми років свого угодного Богові й трудолюбивого життя.

Бл. п. о. Григорій Лиско народився 28-го вересня 1921 року в селі Бонарівка Стрижівського повіту на Лемківщині в родині Дмитра й Татіани (з дому Солтишук). В часі переселення українців із Закарпаття батьки отця Григорія покинули рідне село й у 1946 році опинилися в селі на Станіславщині, де й пізніше й померли.

Загальну освіту Григорій Лиско одержав у рідній Бонарівці й такий на Лемківщині розпочинав своє трудове життя. Після початку німецько-радянської війни в 1941 році дванадцятилітній Григорій потрапив до Німеччини, де працював аж до осені 1948 року, працюючи техніком після закінчення ортопедичних курсів.

Восени 1948 року виїхав до Англії й, пробувши там півтора року, повернувся знову до Німеччини. Тут зустрівся з Ерною Майла, що походила з німецького роду, до війни мешкала в Одесі і виховувалася в українському культурному домі і добре говорила по-українськи. В 1954 році Григорій й Ерна одружилися, а в 1956-му виїхали до ЗСА й поселилися у Філадельфії. Через 14 років Григорій й Ерна переселилися до Орегону й кілька років мешкали у містечку Сєнді, а потім купили дім у Грешам, що межує з містом Портленд, у штеті Орегон. Тоді ж таки подружжя Лисків уписалося до парафії Св. Предтечі Івана Хрестителя, як мирянин Григорій співав у церковному хорі. Протягом кількох останніх років Григорій працював у фабриці. Після майже 29-літнього щасливого подружнього життя 14-го вересня померла пані Ерна, і Григорій залишився вдівцем.

Ще з юнацьких років Григорій відчував покликання до служби у Винограднику Божому й тому в 1983 році розпочав навчання в заочних пастирських курсах. З допомогою бл. п. митрофорного протоієрея Льва Порєндовського і о. Григорія Волковинського він успішно закінчив ці курси і 9-го червня 1985 року був рукоположений Блаженнішим Митрополитом Мстиславом у сан диякона в храмі св. Андрєя в Лос Анжелєсі, а 20-го жовтня того ж таки року також Владикою Мстиславом у сан ієрея (в храмі Св. Покрови у Філадельфії). Незадовго після хіротонії о. Григорій Лиско був призначений настоятелем парафії св. Івана Хрестителя у Портленді, де трудився майже чотири роки.

Протягом останніх кількох місяців о. Г. Лиско тяжко хворів і довго перебував у портлендському шпиталі „Провіденс“, де ним дуже дбайливо опікувалися члени парафіальної управи й миряни. Крім своєї парафії в Портленді, о. Григорій обслуговував також парафію Св. Троїці у Сієтлі, Вашингтон.

Тож і не дивно, що не тільки православні парафіяни обох міст, а й усі українці та християни інших віровишнєв глибоко відчували й пережили цю велику втрату. Урочисті похоронні відправи розпочалися ще в суботу, 30-го вересня. Їх очолює Єпископ Антоній, а йому в суботу і в неділю вранці співслужили отці Григорій Волковинський і Микола Степаненко. На Панахиду в неділю, 1-го жовтня, і на похорон у понеділок, 2-го жовтня, прибув також о. декан протопрєсвітер Степан Галик-Голутяк. Чудовий храм св. Івана Хрестителя був переповнений парафіянами, гостями, приятелями і знайомими бл. п. о. Г. Лиска. Прегарно співав хор під керівництвом диригента Миколи Горбуліка. Це був перший ієрейський похорон українського священника у Портленді, що привернув увагу багатьох християн.

В понеділок, 2-го жовтня, після Святої Літургії велика похоронна процесія

авт рушила до цвинтаря „Форест Лавн“ у Грешам, де поруч із своєю Паніматкою Ерною знайшов і вічний спочинок улюблений пастир — отець Григорій Лиско.

Парафіяни й численні гості були особливо зворушені тим, що мали щасливу нагоду почути наші урочисті відправи й Слово Боже українською й англійською мовами, особливо ж змістовні й глибоко прочулені проповіді йповідчення Владимира Антонія і декана Протопрєсвітера Степана Галика-Голутяка.

Після похорону в церкві залишався поминальний обід, господарем якого був хастунник голови парафіальної управи Василь Басараба, що перед тим тепло привітав Владимира Антонія при вході до залу традиційним хлібом-сіллю, а сестричка Маруся Лукаш вручила Єпископу Антонієві китицю квітів. В Басараба щиро подякував Владимира Антонія і його співслужителям у похоронних відправах: о. протопрєсв. С. Галика-Голутяка, Г. Волковинського і М. Степаненка, а також усіх піднесених й зворушених молитви і за гідне шанування пам'яті дорогого пастиря, а також усіх парафіанам, зокрема Сестрицтву, за влаштування й обслуговування урочистостей.

Привітавши також двох шановних гостей — жінок з Полтавщини і Львівщини, Василь Басараба попросив до слова Владимира Антонія і соборні покійного ієрея Григорія Лиска, які висловили свої глибокі співчуття та поділилися сподами про отця Григорія.

Промовляли також члени парафіальної управи: голова Іван Костенко, диригент і референт Микола Горбулик і староста Микита Подолька. Від Парафії у Сієтлі висловили загальні почуття глибокого смутку й співчуття заступник голови парафіальної управи проф. д-р Джан Рєшетар. Дуже змістовним і прочуєним був виступ із сподами й оцінкою великої душпастирської праці Покійного, що його виголосив довголітній парафіянин і суспільний діяч та успішний промисловець інж. Теодосій Гєтєш. Цей жалібний нагди присвятив свого вірша під назвою „Болить душа“ парафіянин Орєст Петєш, що словами ієєрєв висловив загальний біль українців Портленду з приводу цієї великої втрати.

Парох української католицької церкви Рїчард Янович, що не міг бути на похороні й на поминальному обіді, прислав разом із представником цієї парафії, що знаходиться у місті Юджїн, Орегон, своє ширє співчуття від себе особисто і від цілої громади братів-католиків.

Бл. п. о. Григорій Лиско залишив у глибокому смутку брата Іосифа, що живе в Польщі, двох братів, що мешкають в СРСР та племянника й племянницю у Польщі.

В неділю, 15-го жовтня після Св. Літургії в парафії Св. Троїці у Сієтлі, о. Микола Степаненко відправив Літургію за спокій душі новопредставленого ієєря Григорія Лиска. У Св. Літургії узяли участь також члени парафіальної управи храму св. Івана Хрестителя в Портленді Василь Басараба і Микола Горбулик. Службу Богу прикрашували прегарний спів хор під керівництвом Параскєвії Петришин. А після урочистої Служби Божої святочним обідом відпочинували відзначили 65-ліття заслуженого й загальношанованого заступника голови цієї парафії й хориста проф. д-ра Джана Рєшетар та його перехід на ємеритурі після понад 30-літньої праці в університеті.

Брати Басараби

Іван Кєдрин

У МЕЖАХ ЗАЦІКАВЛЕННЯ
ІСТОРІЯ, ПОЛІТИКА, ПРЕСА, СИМПОНІ, РЕЦЕНЗІЇ

Стор. 542, ціна \$20.00 з пересилкою

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью Джерсі обов'язково платять 6% ставового податку

YAKA COMPANY
RESTAURANT SUPPLY
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки — п. л. т. м.), ВИСПЛАЄМО ПОШТОЮ.

● РІЗНЕ ●

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER
Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada.

For information send a self-addressed stamped envelope to: Single Ukrainians P.O. Box 24733 Phila., Pa. 19111

ATTENTION: EARN MONEY READING BOOKS!
\$32,000/year income potential
Details (1) 602-838-8885 Ext. Bk 1769

HELP WANTED

ATTENTION — HIRING!
Government jobs — your area. \$17,840 — \$69,485
Call 1-602-838-8885. Ext. R-1769

ВІДИШЛИ
● ВІД НАС ●

МИХАЙЛО КАШУБА, член УНС Відд. 163-го Т-ва „Сєність“ у Філадельфії, Па., помер 29-го жовтня 1989 року на 70-му році життя. Нар. 1918 року в селі Молдавське пов. Турка, Зах. Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Христини, Ярослава Головату й Ірену Шотурму з родинами; 6 внуків і дальшу родину в Україні й Америці. Похорон відбувся 1-го листопада 1989 року на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі у Філадельфії, Па. Вічна йому Пам'ять!

Теодор Дула, секр.

МИХАЙЛО ПЄКЛЯК, член УНС Відд. 163-го Т-ва „Сєність“ у Філадельфії, Па., помер 1-го листопада 1989 року на 85-му році життя. Нар. 1903 року в селі Рудки, повіт Ярослав, Зах. Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Стефанію Лєзєк з родинами, синів Славака і Романа з родинами, 8 внуків та дальшу родину в Україні, Польщі й Америці. Похорон відбувся 4-го листопада 1989 року на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі у Філадельфії, Па. Вічна йому Пам'ять!

Теодор Дула, секр.

СТЕЛЛА МАДЕЛІНА БАР-ЖИК, член УНС Відд. 320-го Т-ва Св. Троїці в Балтиморі, Мд., померла 3-го листопада 1989 року на 68-му році життя. Нар. 26-го січня 1921 року в Балтиморі, Мд. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку мужа Антонія, сина Антонія мол., дочку Мері Лієч з мужем Михайлом і 5 внуків. Похорон відбувся 7-го листопада 1989 року на цвинтарі св. Станіслава в Балтиморі, Мд. Вічна їй Пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА БОДНАР, член УНС Відд. 379-го ім. Св. Юрія в Чикаго, Іл., померла 22-го жовтня 1989 року на 78-му році життя. Нар. 2-го грудня 1910 року в селі Годовичі, Стрий, Україна. Залишила у смутку мужа Петра, дочку Віру, сина Михайла з дружиною Зіною, сина Карла з дружиною Грейс, 9 внуків і двос правнуків та дальшу родину. Похорон відбувся 25-го жовтня 1989 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл.

Вічна їй Пам'ять!

Василь Семків, секр.

ВОЛОДИМИР СЕНЬ, член УНС Відд. 355-го ім. Св. Запорозька Січ" в Ст. Джозєф, Мізурі, помер 31-го жовтня 1989 року на 65-му році життя. Нар. 1924 року в Ст. Джозєф, Мізурі. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дружину Барбару, сина Патрика і Майка з родинами; сестер Мері Фікс і Неллі Бім, трєс внуків, та декілька братанків і сестричок. Похорон відбувся 2-го листопада 1989 року на цвинтарі Мт. Олівєт в Ст. Джозєф, Мізурі.

Вічна йому Пам'ять!

Семен Гасяк, секр.

ШКІРНІ НЕДУГИ
РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ
ЗАСТРИКИ COLLAGEN
ЛИКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM BARAL, M.D.
ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської дерматології
(212) 247-1700
210 Central Park South
New York, N.Y.
(bet. 5th & 7th Ave.)

Medicare приймається. Пациєнти приймаються тільки за домовленістю. Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages.

РОЗШУКИ

Розшукую свого племінника з Києва

АЛЕКСІЯ АТАМАНЕНКА з дружиною **НЕОНІЛЕЮ** Останній раз він був в Німечці кількох тижнів. Може хтось знає про нього. Пробу писати на адресу:

LINA PLASKACZ
429 Kerrigan Pl.
Newark, N.J. 07106, U.S.A.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 20-го СІЧНЯ 1990 р.

Асторія, Н. Я. Загальні річні збори Б-ва св. Миколая — 5-ий Відділ УНС о год. 6:30 веч. в церковному приміщенні при 37-09 31-ша авеню в Асторії із звичайним порядком нарад, звітуванням управи і вибором нових керівних органів. По Зборах відбудеться місячні сходни для пологодження справ Братства і вибору делегатів на Конвенцію УНСОю. Після вичерпання програми — перекуска. Про численну участь у зборах просить Управа — Вол Левєнєч, голова, М. Климшин, фін. секретар, С. Рудик, касир.

НЕДІЛЯ, 28-го СІЧНЯ 1990 р.

Рочестер, Н. Я. Перші квартальні збори Б-ва св. Іосафата 217 Відд., о год. 1-й по пол. в школі св. Іосафата. По зборах відбудеться присяга новообраної управи на 1990 р. та вибір делегатів на конвенцію УНС. Після зборів — перекуска. Про численну участь — К. Марголєч.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Замічається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK, ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуга ШЦІРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку з перенесенням тіл. Останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних граніт, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку, св. Дула в Гемптонбургу та інших

ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА

Cypress Hills Monuments
Власник — українець **ВОЛОДИМИР БІЛАНСЬКИЙ**,
К. М. КАРДОВСЬКА
О. ПОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (718) 277-2332

Виділено кожного дня з суботу включно від 9.55 по пол. На бажання і за вигоди клієнтів радо заведемо до Вашого дому з проектами і порадами